తోలు బొమ్మ

ఏ. యస్. రావ్

చదువుతున్న న్యూస్ పేపర్ని విసుగ్గా టీపాయిమీదికి గిరాటేశాడు రంగనాథం.

వెధవ పేపర్లు. వ్యాపారస్థులకి సంతోషం కలిగించే వార్త ఒక్కటి కూడా వుండదు! పళ్ళు కొరుక్కుంటూ కరోనా సిగార్ వెలిగించి, పొగ ఊదుతూ, ఎదురుగా సోఫాలో పద్మాసనం వేసుక్కూర్చున్న భార్యని చిరాకుగా చూశాడు.

కూచున్న భంగిమ గజలక్ష్మి లావుని వెయ్యింతలు ఎక్కువ చేసింది! గోల్డు రిమ్డ్ అద్దాలగుండా తదేకంగా ఏకాగ్రతతో చదువుతోందామె. ఒళ్ళో పెట్టుకున్న ప్లేటు గిన్నెలోంచీ, కారం తగిలించిన జీడిపప్పుని కుడి చేత్తో తీసి నోట్లో పోసుకుంటోందామె. నూనెలో వేగిన జీడిపప్పు ఆమె పళ్ళమధ్య కరకరలాడుతోంది.

రంగనాథం అసహనంగా లేచి, నించున్నాడు. భార్య వైపు ఆక్షేపణగా చూస్తూండిపోయాడు. గజలక్ష్మి అతని

ఉనికి గుర్తించనట్టే వుండిపోయింది.

"గజం, ఇప్పటికైనా కొంచెం ఎరుగు. ఆ చందమామలు మానేసి ఏ భగవద్గీతో, భాగవతమో, చివరికి పెద్దల నవలలో చదువు!" రంగనాథం కంఠంలో ఆక్షేపణ గంటలా మోగింది.

మరో పిడికెడు జీడిపప్పుని నోట్లోకి సరఫరా చేసి, మెల్లిగా తలెత్తి భర్త వేపు అర్థంకానట్టు చూసిందామె. రబ్బరుబంతుల్లా వున్న ఆమె బుగ్గలు నెమ్మదిగా కదుల్తున్నాయి.

"భగవద్గీతలూ, భాగవతాలూ చదవాల్సినంతగా ఇక్కడెవరూ ఉడికిపోలేదు! ఇంక మీరు సిఫార్సు చేస్తున్న నవలల్ని, చచ్చు ప్రేమకథల్ని చదివే వోపిక నాకు లేదు! నా మానాన నన్ను బతకనివ్వండి!" గజలక్ష్మి గర్జించింది.

రంగనాథం నిట్టూర్చాడు. ఏదో మాట్లాడబోయి, మానేసి, చుట్టని పళ్ళమధ్య ఇరికించాడు.

"ఆ వెధవ చుట్టలు మానేసి, ఆ ఖర్చుతో శుభ్రంగా తినండి. రోజు రోజుకి గెడకర్రలా అయిపోతున్నారు. మొగుడితో కలిసి ఎక్కడికైనా వెళ్ళాలంటే తల కొట్టేసినట్టుగా వుంటోంది. 'గుమ్మడికాయ పక్కన పొట్లకాయ!' అని మొన్న ఆ శుక్రముండ ఎవతో జగ్గారావు గారింటి పెళ్ళిలో అంటూంటే లోపల్లోపలే చచ్చిపోయాను!" గజలక్ష్మి కసిగా అంది.

"రోజులో పదిహేను గంటలు నాన్ స్టాప్ గా జీడిపప్పు నమల్తూ కూచుంటే మనుషులు గుమ్మడికాయల్లా అవకుండా వుండరు!" రంగనాథం ఎగతాళిగా అన్నాడు.

గజలక్ష్మి నిప్పులు కక్కుతూ చూసింది. ఆమె దవడలు కదలడం మానేశాయి. "ఎవడబ్బసొమ్మో తినడం లేదిక్కడ. నా అబ్బసొమ్మే తింటున్నా. మీరు తింటోందీ, చుట్టలరూపంలో తగలేస్తోందీ కూడా అదే!"

రంగనాథంకి మొహంమీద ఉప్పునీళ్ళు చల్లినట్టయింది. నిట్టూరుస్తూ, తమాయించుకున్నాడు. గజలక్ష్మి మరిచిపోకుండా రోజుకోసారి ఏదో విధంగా తను తెచ్చిన కట్నం గురించి పాతికేళ్ళుగా గుర్తుచేస్తూనే వుంది. ఆమె చేతిలో ఆ తురుపు వున్నంతకాలం తను తక్కిన పేకలా పడుండాల్సిందే....

"రెండో లేదీ కూడా గడిచిపోతోంది. మంత్లీ అకౌంట్స్ నాకు యింకా చూపలేదు!" గజలక్ష్మి కంఠంలో అధికారం ధ్వనించింది.

రంగనాథం నిప్పులు కక్కుతూ చూశాడు. "గవర్నమెంటు కూడా ఏడాదికోసారి ఆడిట్ చేస్తుంది. నీ నెలసరి ఆడిట్‌తో నా తలప్రాణం తోకకి వస్తోంది. ప్రతిపైసాకీ లెక్క చెప్పలేక చచ్చిపోతున్నాను. ఇదంతా చూస్తోంటే వ్యాపారం కట్టేయాలనిపిస్తోంది!"

"దివ్యమైన ఆలోచన! కట్టేసి మొత్తం పైకం పట్రండి. అయిదేళ్ళకి రెండింతలయ్యే ఇందిరాగాంధీ సర్టిఫికెట్లు కొనేస్తాను. మీ వ్యాపారంకన్నా అదే నయం!" గజలక్ష్మి హుంకరించింది.

రంగనాథం ఛాతీ పైకి లేచింది. ఆవేశంతో యేదో చెప్పబోయిన అతన్ని టెలిఫోన్ మోత అటకాయించింది. రంగనాథం కదలబోయాడు. బానిసపట్టు వేసుకున్న ఏనుగు కాళ్ళని కిందికి దించి గజలక్ష్మి ముందుకి వంగే ప్రయత్నం చేసింది. ఆమె కుడిచెయ్యి గున్నఏనుగు తొండంలా టెలి

ఫోన్ వైపు సాగింది.

“పోస్ట్!”

రంగనాథం గుమ్మంవైపు తలతిప్పి చూశాడు. తాళం వేసిన గేటుముందు సైకిల్ మీద పోస్టుమన్ అసహనంగా కూచున్నాడు.

“హలో....ఆ.... నేనే!” గజలక్ష్మి ఫోన్లోకి గర్జిస్తోంది. రంగనాథం ఇంట్లోంచి బైటికి నడిచాడు.

గేటువైపు అడుగువేస్తున్న అతన్ని చూడగానే పోస్టుమాన్ ఓ కవర్నీ, కాగితాన్నీ గేట్లోంచి లోపలికి చాచాడు.

“రిజిస్టర్. సంతకం చేయండి” అన్నాడతడు. రంగనాథం సంతకంచేసి, కాగితాన్ని అతనికి అందించాడు. మరో రెండు ఉత్తరాల్ని అతనికి అందించి, పోస్టుమన్ వెళ్ళిపోయాడు.

రిజిస్టర్డు కవర్ని రంగనాథం పరిశీలనగా చూశాడు. అపరిచితమైన దస్తూరీ. కవర్ నుంచీ ఏదో సువాసన లీలగా అతని ముక్కుకి సోకుతోంది. ఆ రకం సెంటు ఎవరు వాడుతారో అతనికి తెలుసు! కానీ, కవరుమీది దస్తూరీ ఎవరిదో అతనికి అంతుపట్టడంలేదు...

వరండా పైకెక్కి పోతూ రంగనాథం అప్రయత్నంగా రిజిస్టర్డు కవర్ని జుబ్బా జేబులో దోపేశాడు. సోఫాలో యథాప్రకారం అష్టలక్ష్మి అవతారాల్లో గజలక్ష్మిలా కూచున్న భార్యముందు ఆగి, రెండు ఉత్తరాల్ని ఆమె పక్కనే పడేశాడు. ఆమె మొహం ఎందుకో ఎర్రగా, ఉబ్బినట్టుంది.

“ఎవర్రాశారు?” అందామె ఉత్తరాల్ని అందుకుంటూ.

"ఇంకెవరు? ఒకటి మీ నాన్న, ఒకటి నీ తమ్ముడూ!" అన్నాడతను విసుగ్గా. నెల నెలా వచ్చే ఆ ఉత్తరాల్లో ఏముంటుందో చదవకపోయినా అతనికి తెలుసు. చెరో వెయ్యి. రెండు వేలూ అర్జంటుగా పంపించమంటూ వచ్చే రెగ్యులర్ తాకీదులు!

కవర్లని తెరవకుండా గజలక్ష్మి అతని మొహంలోకి అదోలా చూసింది "ఎవడో దొంగముండాకొడుకు! తనకి లావుగా, బొద్దుగా వుండే ఆడాళ్ళంటే ఇష్టంట! నా అందాన్ని అదే పనిగా...."

"ఎవడు వాడు?" రంగనాథం అడ్డుతగుల్తూ గద్దించాడు.

"ఎవడో నాకేం తెలుసు? ఎవడైతే ఏం? కట్టుకున్న మొగుడు చూడలేని సౌందర్యాన్ని చూడగలిగే కళ్ళున్న వ్యక్తి"! ఆమె తన ఉక్రోషాన్ని అతనిమీద సానపెడుతూ అంది.

రంగనాథం విసుగ్గా వెనక్కి తిరిగాడు. షాపు తాళాలూ, చిల్లర నోట్లూ వున్న లెదర్ బాగ్‌ని అందుకుని, మౌనంగా గుమ్మం వేపు కదిలాడు.

"షాపు తెరవడానికి యింకా గంట టైం వుంది!" గజలక్ష్మి కంఠం వ్యంగ్యంగా అతన్ని హెచ్చరించింది.

రంగనాథం మాట్లాడలేదు. ఆ సంగతి అతనికి తెలుసు. జేబులో దాక్కున్న రిజిస్టర్డు ఉత్తరం అతన్ని త్వరగా షాపుకి, ఏకాంత ప్రదేశానికి వెళ్ళమంటోంది....

2

తన రొటేటింగ్ కుర్చీలో కూచుని, రంగనాథం జేబులోంచి కవర్ని ఇవతలికి లాగాడు. శ్రీకాకుళం కవరు మీది అక్షరాల్ని పరీక్షగా చూశాడు.

ఆ కవర్ని తనకి ఎవరు పంపించారో, ఆ సెంటు పరిమళం మౌనంగా చెప్తోంది. కానీ, ఇలా ఈ తరం రాయాల్సిన అవసరం, ఇలా రాసే అలవాటూ ఆ వ్యక్తికి లేవు! ఆలోచిస్తూ అతను కవర్ని చించాడు.

మూడొంతులు కిందికి లాగి వదిలిన పావు వట్టర్ని ఓ సారి చూసి, కవర్లోంచి మడత పెట్టిన కాగితాన్ని ఇవతలికి లాగాడు. ఎర్రటి కాగితాన్ని ఆత్రంగా మడత విప్పాడు.

రంగనాథం ఉలిక్కిపడ్డాడు. వణకడం ప్రారంభించిన అతని చేతుల్లోంచి కాగితం ముందున్న కౌంటర్ మీద పడింది. టెలివిజన్ స్క్రీన్ మీద ఫ్రీజ్ అయిపోయిన ఏదో బ్లూ ఫిలింలోని సన్నివేశంలా రంగుల్లో అవుపిస్తున్న ఫోటోని రంగనాథం కంగారుగా చూశాడు.

తలగడమీద ఆమె బాబ్డు హెయిర్ వలలాగా పడింది. ఎర్రటి పెదవుల సందుల్లోంచి ఆమె తెల్లటి పళ్ళు మెరుస్తున్నాయి. పెద్ద పెద్ద కాటుక కళ్ళు చిలిపిగా నవ్వుతూ మెరుస్తున్నాయి. బాగా కిందికి వాలిన తన మొహంలోకి ఆమె సంతృప్తితో చూస్తోంది. నగ్నంగా వున్న తన వీపుమీద ఆమె చేతులు చెట్టుబోదెని పెనవేసుకున్న సన్నటి తీగల్లా మెరుస్తున్నాయి. ఫోటో కింది భాగం మీదికి వాలుతున్న తన చూపుల్ని కంగారుగా పైకి మళ్ళించాడు రంగనాథం.

మంచం పక్కనేవున్న చిన్న స్టూలుమీద జాగ్రత్తగా పెట్టబడిన డ్యూరెక్స్ పాకెట్, ఫోటోలో అతని కళ్ళని పొడుస్తూ స్పష్టంగా అవుపిస్తోంది. రంగనాథం పెదిమలు ఎండిపోతున్నాయి. తడి ఆరిపోయిన నాలుకని, పెదాల మీదికి చాపే ప్రయత్నం చేశాడతను. ఫోటో పక్కనే

పడున్న ఖాళీ డ్యూరెక్స్ కవర్ని వణుకుతున్న కుడిచేత్తో పైకి తీశాడతను. అప్రయత్నంగా దాన్ని జేబులో వేసుకున్నాడతను.

ఫోటోలో వున్న తనూ, డ్యూరెక్స్ కార్టన్ — ప్రస్తుతం ఒకేచోట వున్నారు! ఫోటోలోవున్న మరో వ్యక్తి, రెండో వ్యక్తి మరో పావుగంటలో తనముందు ప్రత్యక్షమవుతుందని అతనికి తెలుసు....

రంగనాథం పిచ్చివాడిలా, మరోసారి ఫోటోని చూశాడు. ఎందుకో అతని కళ్ళు తిరుగుతున్నాయి. గుండెచుట్టూ ఏదో ఉక్కుపిడికిలి కర్కశంగా బిగుసుకుంటోంది. ఏకాంతంలో, అతిరహస్యంగా కలుసుకున్న తమని ఎవరు ఫోటో తీశారు? ఎవరు తనకి ఈ ఫోటో పంపించారు? ఎందుకు?

కదిపిన పుట్టలోంచి లేస్తున్న కందిరీగల్లా, కాట్లు వేస్తున్న కందిరీగల్లా తనలో లేస్తున్న ఆలోచనల్ని కంగారుగా దిగమింగే ప్రయత్నం చేస్తూ రంగనాథం ఫోటోని కవర్లోకి దోపాడు. ఖాళీగా వున్న ఎర్రటి కాగితాన్ని అయోమయంగా చూశాడు. మళ్ళీ ఫోటోని ఇవతలికి లాగి, వెనక వైపున ఆత్రంగా చూశాడు. అక్కడా ఏమీ రాయబడలేదు! ఏమీ రాయకుండా, ఫోటోనీ, డ్యూరెక్స్ కార్టన్నీ తనకి ఎవరు, ఎందుకు పంపించారు?

ఎవరు?

ఎందుకు?

అతని ప్రశ్నలకి సమాధానం యిస్తున్నట్టు, కౌంటర్ మీదున్న టెలిఫోన్ హఠాత్తుగా మోగింది. తటాలున ఫోటోని కవర్లోకి, కవర్ని జేబులోకీ దోపి, రంగనాథం

టెలిఫోన్ రిసీవర్ని అందుకున్నాడు.

"హా....లో...." అతని కంఠం ఎవరి కాలికిందో నలిగిన బోదురుకప్ప కంఠంలా బొంగురుగా ధ్వనించింది.

"రంగనాథం?" ప్రశ్న అతని చెవిలో బుసకొట్టింది.

"....యు....స్....ఎవరు?" అతిప్రయత్నం మీద అడిగాడతను.

"రిజిస్టరు కవర్ అందిందా?"

రంగనాథం ఉలిక్కిపడ్డాడు. చెమట చల్లటి కాలువలా అతని వీపుకుండా క్రిందికి జారుతోంది. రిసీవర్ని పట్టుకున్న అతని చెయ్యి గడగడ వణకసాగింది.

"ప్రశ్న వినిపించిందా?" అవతలి కంఠం దబాయించింది.

"ఎ....వ....రు....? మీరు...."

"సమాధానం చెప్పు!"

"....ఆ" రంగనాథం అప్రయత్నంగా అన్నాడు.

అవతలి కంఠం చిన్నగా నవ్వింది. "రంగనాథం, అయామ్ సారీ....ఇంకా క్లియర్‌గా, ఆకర్షణీయంగా ఫోటో తీయడానికి వీలుపడలేదు. అనుక్షణం నీ శరీరం నాకు అడ్డుతగుల్తూనే వుంది! అన్నట్టు...."

"ఎవరు .... నువ్వు?" రంగనాథం బొంగురుగా అరిచాడు.

"ఎందుకైనా మంచిదని, కవర్ నీకు డెలివరీ అయ్యే ముందు నీ భార్యని టెలిఫోన్‌లో పలకరిస్తూ, ఆమె దృష్టిని మళ్ళించాను! అవసరమైతే ఈ సారి నీ సమక్షంలో, ఫోటో మరో కాపీ, నువ్వు వాడి గిరాటేసిన డ్యూరెక్స్ కండోమ్—రెండూ నీ భార్యకి బట్వాడా అయ్యేలా చూస్తాను!"

రంగనాథం మళ్ళీ ఉలిక్కిపడ్డాడు. కౌంటర్ మీద తోటకూర కాడలా పడున్న అతని చెయ్యి వణకడం ప్రారంభించింది.

"చెప్పింది చెవిలోంచి బుర్రలోకి దూరిందా?" అవతల వ్యక్తి నవ్వుతూ ప్రశ్నించాడు.

రంగనాథం మాటలు మరిచిపోయి, రాతివిగ్రహంలా వుండిపోయాడు.

అతని చెవిలో నవ్వు ధ్వనించింది. "చకచకా సమాధానాలు చెప్పకపోతే నీకే ప్రమాదం. గంటలతరబడీ నేను నీతో మాట్లాడుతూ కూచోగలను. కానీ, మరో అయిదు నిమిషాల్లో నీ షాపు జనంతో నిండిపోతుంది. అప్పుడు నాతో సరసాలాడ్డానికి నీకు అభ్యంతరం లేదంటే, నాకేం అభ్యంతరం లేదు!"

రంగనాథం అదిరిపడ్డాడు. "నో!" అప్రయత్నంగా అరిచాడతను. "ఎవరు నువ్వు?"

అటువైపు కంఠం నవ్వింది. "ఎవరు? ఎవరు? అనడం తప్ప 'ఎందుకు?' అని నువ్వు అడగడం లేదు రంగనాథం...."

"ఎందుకు?" అసంకల్పితంగా రంగనాథం అరిచాడు.

"అలా అడిగావ్, బావుంది! మై డియర్ రంగనాథం, నాకు అర్జెంటుగా అయిదు వందలు కావాలి...." అంటూ ఆగాడు అవతలి వ్యక్తి. అగ్గిపుల్ల గీచిన శబ్దం వినిపించింది రంగనాథంకి.

బ్లాక్ మెయిల్! రంగనాథం తన చెవుల్ని నమ్మలేకుండా వున్నాడు.

అయిదు వందలు! రంగనాథం తన చెవుల్ని అసలు

నమ్మలేనంతగా వున్నాడు.

"వినిపించిందా?" ఆ కంఠంలో ఇందాకటి నవ్వు లేదు.

రిజిస్టరు కవర్ తనలో పుట్టించిన ఆశ్చర్యం నుంచీ, కంగారు నుంచీ రంగనాథం కొద్దిగా కోలుకున్నాడు.

"మిస్టర్, నువ్వెవరో నాకు తెలీదు. నువ్వు చేస్తున్న దేనితో నీకు తెలీదు.... బ్లాక్ మెయిల్ ...."

"హలోడాన్! నీ నుంచి నాకు మాటలు కాదు, మూటలు కావాలి! అయిదువందలు...."

"అయిదువందలిస్తే కాపీలూ, నెగటివ్‌లూ అన్నీ యిచ్చేస్తావా?" రంగనాథం ఆత్రంగా ప్రశ్నించాడు.

అవతలి కంఠం పకపక నవ్వింది. "అయిదురూపాయలిస్తే కాంచీపురం పట్టుచీరా, పెట్టికోట్, బ్రాసియర్, బ్లౌజ్ పీస్—అన్నీ ఇచ్చేస్తావా నువ్వు?" ఎగతాళిగా ప్రశ్నించాడు.

రంగనాథం గుటకలు మింగాడు.

"రంగనాథం, వ్యాపారంలో యెంతో అనుభవం వున్న నువ్వు ఎంతో, ఎంతో ఎదగాలి! రేపు శుక్రవారం, నువ్వు నాకు అయిదువందలు చెల్లిస్తావు. మళ్ళీ శుక్రవారం దాకా నిన్ను నేను పూర్తిగా మరిచిపోతాను. వారం తరువాత వచ్చే శుక్రవారం నువ్వు నాకు మొదటివారం యిచ్చే మొత్తాన్ని రెట్టింపు చేసి చెల్లిస్తావు. అంటే వెయ్యి రూపాయలు. ఆ తరువాత వారం దానికి రెట్టింపు. అంటే.... రెండువేలు. ఆ తరువాత శుక్రవారం దానికి రెట్టింపు....నాలుగువేలు .... ఆ తరువాత శుక్రవారం, దానికి రెట్టింపు—ఎనిమిది వేలు...."

"ఇది అన్యాయం! ఘోరం! ఇది...." రంగనాథం ఆందోళనగా అరిచాడు. అవతలి వ్యక్తి కంఠం సంతృప్తి

కరంగా నవ్వింది.

"పాతిక రూపాయలకి కొన్న నాసిరకం సింథటిక్ చీరకి లేబుల్ తగిలించి నూటపాతికకి అమ్మే నీ అన్యాయం ముందు ఇదెంత అన్యాయం? ఎర్రగా, బుర్రగా డన్‌లప్ పిల్లోలా భారీగా నిండుగా వున్న కట్టుకున్న భార్యని జీడిపప్పుకీ, చందమామలకీ వొదిలేసి, పెళ్ళిపెటాకులు కాని ఇరవైరెండేళ్ళ యువతితో మూడు మూల లాడ్జింగుల్లో కొత్త పెళ్ళికొడుకులా కులకడం కన్నా ఇదేమంత అన్యాయం కాదు!"

మళ్ళీ అతని నవ్వు రంగనాథం చెవిలో కర్కశంగా ధ్వనించింది.

"వారం వారం రెట్టింపు చేసుకుంటూపోతే, చెల్లించే శక్తి నాకు లేదు!" రంగనాథం కోపాన్ని దిగమింగుతూ అన్నాడు.

అవతలి వ్యక్తి ఎగతాళిగా నవ్వాడు. "హనుమంతుడికిలాగా నీ శక్తిసామర్థ్యాలు నీకు తెలీవు! కొనబోయే పొట్టేల్ని కసాయివాడు తూకం వేసి విలువకట్టినట్టు, నిన్ను పూర్తిగా నేను విలువకట్టాను! నువ్వు ఎంత చెల్లించగలవో నాకు చక్కగా తెలుసు. ఇంకిపోయేదాకా నూతిలోంచి నీళ్ళు ఎలా తోడుకోవాలో కూడా నాకు తెలుసు! అంచేత అడ్డం రాకుండా విను. ప్రతీ శుక్రవారం నా చేతికి అత్మ్మ వాలాలి. ఒకవారం, ఒకే ఒక శుక్రవారం ఇన్‌స్టాల్‌మెంట్ నాగాపడితే, శనివారం నీ భార్య నీ శృంగారలీలల్ని రంగుల్లో చూస్తుంది! మరో గుడ్ న్యూస్. నీ లీలల్ని క్యాసెట్లలో భద్రం చేశాను. నువ్వు కావాలంటే నెక్స్ట్ వీక్ నువ్వూ, నీ సీతాకోకచిలుకా గడిపే లాడ్జి గదిలో కలర్ టీవీలో—

మీ రిద్దరూ కులాసాగా చూసుకోవచ్చు. వి.సి.పి., కలర్ టి.వి. ఏర్పాటు చేయబడతాయి. అఫ్‌కోర్స్ వాటికి అయ్యే ఖర్చు నువ్వు భరించాల్సి వుంటుంది. తరువాత వీక్ వాయిదా మొత్తంలో అది కలుపబడుతుంది!"

"నో! ఇది అక్రమం! నేను నీకేం అపకారం చేశాను? ఎందుకు నన్ను ...."

"రంగనాథం ఆవేశపడొద్దు. నిజం చెప్పాలంటే నువ్వు నాకు అపకారం చేయలేదు; ఉపకారమే చేశావ్! ఆ పిల్లతో నువ్వు పెంపొందించుకున్న అక్రమ సంబంధం నాకు లాభం కలిగిస్తోంది! కీపిటప్!" అవతలి వ్యక్తి కులాసాగా నవ్వాడు.

"మిస్టర్, రీజనబుల్‌గా వ్యవహారం చేద్దాం. పదివేలిచ్చేస్తాను. అవన్నీ నా మొహాన పారేసి, నీ దారి నువ్వు చూసుకో. నన్ను వారం వారం పీడించొద్దు!" రంగనాథం ప్రాధేయపూర్వకంగా అన్నాడు.

అతను పకపక నవ్వాడు. "నువ్వు రీజనబుల్‌గా లేవు. ఎంతో కొంత పారేసి ఆ పిల్లతో ఒక ఆదివారం గడిపి నువ్వు ఆమెని మరిచిపోలేదు. వారం వారం ఆ పిల్ల అందం నీకు కైవారం చేయాల్సిందే. చేస్తోంది కూడా! ప్రతిఫలంగా ఆమెకి లంగాలూ, బ్రాసీయర్లూ తప్ప నీనుండి పెద్దగా దక్కడంలేదు! ప్రతిదానికీ ఈ ప్రపంచంలో విలువ వుంది రంగనాథం! నువ్వూ ఆ విలువ చెల్లించాలి, ఎవరికో ఒకరికి!"

"ఆమె....ఆమె నన్ను ప్రేమించింది. నా ప్రేమని ఆమెకి ప్రతిఫలంగా ఇస్తున్నాను. మధ్య విలువకట్టి వసూలు చేయడానికి నువ్వెవరు?" రంగనాథం కోపంగా ప్రశ్నించాడు.

"కార్మికులు రెక్కలు ముక్కలు చేసుకుని గడ్డలు తీస్తున్నారు. కారుచవగ్గా వాటిని కొనేసి, పాలిష్ చేసి, షో కేసుల్లో పెట్టి విలువకట్టి నువ్వు ప్రజల్నుంచి వసూలు చేస్తున్నావ్! ఇది కూడా అంతే!.... ఆల్ రైట్, శోభనం పెళ్ళికొడకా, రేపు ఉదయం అయిదు వందరూపాయల నోట్లని కవర్లో పెట్టి అతికించి రెడీగా వుంచుకో. కవరు మీద నీ పేరూ, అడ్రసూ రాయి. సమయం చూసి నీకు ఫోన్ చేస్తాను. ఎలా అందజేయాలో చెప్తాను...."

"ప్లీజ్....మిస్టర్! బీ రీజనబుల్...."

"ఈలోగా ఈ విషయం ఎవ్వరికీ చెప్పకు. నీ పడగ్గది భాగోతం బజార్లో పడిపోతుంది! నోట్ల నంబర్లు గుర్తుంచుకోడం, పోలీస్ డాగ్స్ని ఉసిగొలపడంలాంటి అఘాయిత్యప్పనులు చేయొద్దు! బీ కేర్ ఫుల్! చెప్పినట్టు చేయకపోతే, చెడిపోయేది నువ్వే!"

రంగనాథం ఏదో చెప్పబోయాడు. అతని చెవిలో క్లిక్ మంది. షాపుముందు ఏదో చప్పుడైంది. అతను ఉలిక్కిపడి చూశాడు. షట్టర్ని పైకి తోసిన గుమాస్తా సాంబమూర్తి అతన్ని చూస్తూ చిరునవ్వు నవ్వాడు.

"గుడ్ మార్నింగ్ సార్!" సాంబమూర్తి హుషారుగా అన్నాడు, యజమాని దగ్గరగా నడుస్తూ.

"ఏమిటి సార్, అదోలా వున్నారు. ఆరోగ్యం బాగా లేదా?" సాంబమూర్తి రంగనాథం మొహాన్ని అదోలా చూస్తూ అన్నాడు.

"వెళ్ళి, స్ట్రాంగ్ కాఫీ, రెండు ఆస్ప్రో పట్రా" రంగనాథం విసుగ్గా అన్నాడు. సాంబమూర్తి వెనుదిరిగి షాపులోంచి అవతలికి నడిచాడు.

రంగనాథం కళ్ళు మూసుకుని, రొటేటింగ్ కుర్చీలో

వెనక్కి వాలాడు. అప్రయత్నంగా రెండు చేతుల్తో కణతల్ని నొక్కుకుంటూ వుండిపోయాడు.

నిమిషాలు గడుస్తున్నాయి. రంగనాథం ఉలిక్కి పడ్డాడు. ఇందాకా కవర్లోంచి లీలగా వచ్చిన సెంట్ సువాసన స్ట్రాంగ్‌గా అతని వైపు దూసుకొస్తోంది. అతను తటాలున కళ్ళు తెరిచాడు.

అలవాటు తప్పకుండా ఆ సెంటుని రాసుకునే సీనియర్ సేల్స్‌గర్ల్, అతని కుడిభుజం జ్వాల అతన్నే చూస్తూ చిలిపిగా నవ్వుతోంది.

3

రాత్రి ఏడుగంటలు దాటింది.

నైట్ క్వీన్ లాడ్జిలో, తన గదిలో మంచం మీద కూచుని, అసహనంగా మూడో కరోనా వెలిగించాడతను. ఆరున్నరకల్లా కలుసుకుంటానన్న జ్వాల ఏడు దాటినా రాలేదు. నోరు మండుతోంది. ఆపుకోలేకుండా దగ్గుతూ, సిగార్ని గదిమూల విసిరాడతను.

గుమ్మం ముందు అడుగుల చప్పుడు. అతను ఆశగా మూసిన తలుపువేపు చూశాడు. తలుపు మెల్లగా కదులుతోంది. కాసేపట్లో తలుపు తెరిచి, లోపల దూరి, తలుపు మూసి, గొళ్ళెం బిగించి వెనుదిరిగి అతన్ని చిరునవ్వుతో చూసింది జ్వాల. తలలోని మల్లెల్లా ఆమె పళ్ళు మెరుస్తున్నాయి.

జ్వాల ముక్కుని చిట్లించింది. అతనివైపు ఆక్షేపణగా చూసింది. "చుట్ట కాల్చారా!" అందామె దెప్పుతున్నట్టు.

రంగనాథం మాట్లాడకుండా ఆమెనే చూస్తున్నాడు. జ్వాలకి చుట్టవాసన నచ్చదు. ఆమెని కల్సుకునే రోజా

కలోనైనా దూరంగా ఉండాలన్న నియమం ఆమె విధించింది. అతను ఆ నియమాన్ని పాటించాడు, ఇంతవరకూ. ఆలోచిస్తూ రంగనాథం రెప్పవేయడం మరచిపోయి ఆమెనే చూస్తున్నాడు. నల్లచీర, నల్లజాకెట్. నల్లటి ప్రమిదలోంచి పైకి సాగుతున్న దీపకళికలా జ్వాల మెరిసి పోతోంది....

ఇంకా తనవైపు చూసుకురాకుండా బెల్లంకొట్టిన రాయిలా వున్న రంగనాథంని జ్వాల ఆశ్చర్యంగా చూసింది. ఇద్దరూ కల్సుకుని నెల దాటింది. ఎందుకో అతను అలిగిట్టున్నాడు! తనలో నవ్వుకుంటూ జ్వాల బాత్ రూం వైపు కదిలింది.

"జ్వాలా, ఇలారా...."

జ్వాల ఆగి, అతన్ని ప్రశ్నార్థకంగా చూసింది. "దుస్తులు మార్చుకొస్తాను....ఆగండి!"

"ఇప్పుడే వద్దు....ఇలా కూచో...." రంగనాథం కంఠంలో ఏదో నిరాశ ధ్వనించింది.

జ్వాల విశాల నేత్రాలు ఇంకా విచ్చుకున్నాయి. మెల్లిగా నడిచి, అతని ముందు కుర్చీలో కూర్చుంది. ఏమిటో చెప్పమన్నట్టు అతనివైపు చూసింది.

"ఈ మధ్య వెలగా నిన్ను కలుసుకోలేకపోయాను."

"తెలుసు!" జ్వాల అడ్డొస్తూ అంది; ఎద్దేవా చేస్తున్నట్టు.

"ఒక ప్రత్యేకమైన, ముఖ్యమైన కారణంగా నిన్ను కల్సుకోలేకపోయాను...."

"అది తెలీదు!" జ్వాల నవ్వింది. ఆమె కళ్ళు ప్రశ్నార్థకంగా చూస్తున్నాయి.

రంగనాథం జేబులోంచి ఒక కవర్ని లాగి ఆమెకు అందించాడు. అప్రయత్నంగా కవర్ని పట్టుకుందామె.

"ఏమిటిది?"

"చూడు...." రంగనాథం నిట్టూర్చాడు.

జ్వాల ఆశ్చర్యంతో కవర్ని తెరిచి, అందులోని ఫోటోని ఇవతలికి లాగింది. రెప్పపాటు కాలం ఫోటోని చూసింది. అమాంతం ఫోటో ఆమె వేళ్ళసందు నుంచి జారింది. ఆమె చెయ్యి అసంకల్పితంగా ఆమె నోటిని మూసింది.

రక్తం పూర్తిగా ఇంకిపోయి, తెల్లగా పాలిపోయిన జ్వాల ముఖాన్ని అతను తదేకంగా చూస్తున్నాడు. ఆమె కళ్ళల్లో భయం స్పష్టంగా అవుపిస్తోంది. ఆమె చెయ్యి దూరంగా జరిగింది. ఎర్రటి పెదవులు అదురుతున్నాయి. రంగనాథం వొంగి, ఆమె ముందు పడున్న ఫోటోని తీసి జేబులో పడేసుకున్నాడు.

"ఏ....మి....టి....ది ...?" జ్వాల కంఠం వణికింది. వణుకుతున్న ఆమె చేతుల్ని అతను జాలిగా చూశాడు.

"ఆరువారాల క్రితం, ఖచ్చితంగా చెప్పాలంటే ఆరు శుక్రవారాల క్రితం ఈ ఫోటో నాకు రిజిస్టర్డు కవర్లో అందజేయబడింది" రంగనాథం ప్రారంభించాడు.

జ్వాల అడ్డుకోకుండా వింది. బలహీనంగా కుర్చీలో వెనక్కి వాలి భయాందోళనలతో అతన్ని చూసింది. రంగనాథం నిట్టూర్చి, మళ్ళీ ప్రారంభించాడు.

"ప్రతివారం మొత్తాన్ని రెట్టింపు చేస్తూ ఆరువారాల పాటు ఆ వ్యక్తికి పైకం చెల్లించాను. ఇప్పటికి ముప్పై ఒక్క వేలా అయిదువందలు అతను వసూలు చేశాడు" రంగనాథం ఆగాడు.

జ్వాల మూగదానిలా అతన్నే చూస్తోంది. అతను చెల్లించిన మొత్తం ఎంతో ఆమె ఆలోచించడంలేదు. ఫోటో బైటపడితే, తను ఎంత చెల్లించాల్సి వుంటుందో, ఏమిటి చెల్లించాల్సి వుంటుందో ఆమె ఆలోచిస్తోంది.

"ఎల్లుండి శుక్రవారం. ఏడో శుక్రవారం. క్రిందటి శుక్రవారం చెల్లించిన మొత్తానికి రెట్టింపు. అంటే ముప్పైరెండు వేలు ఎల్లుండి మనం అతనికి చెల్లించాలి" అన్నాడు రంగనాథం 'మనం' అన్న పదాన్ని ఒక రకంగా నొక్కుతూ.

జ్వాల నాలుకతో పెదాల్ని తడుపుకుంది. మాట్లాడకుండా అతన్ని చూసింది.

"ఇప్పటికే తల ప్రాణం తోకకి వచ్చింది. నా భార్య అనుమాన పిశాచి. చాదస్తపు ఆడిటర్‌లా ప్రతి పైసాకీ వెయ్యి ప్రశ్నలు వేస్తూ సంజాయిషీ తీసుకుంటోంది. ఎల్లుండి చెల్లిస్తే అరవై మూడు వేల పైగా హారతికర్పూరం అయిపోతుంది."

"ఎవరతను?" జ్వాల చివరకు నోరు పెగల్చుకుంది.

"తెలీదు... జ్వాలా, నాతో పరిచయం కాకముందు నీతో పరిచయం వుండి నిన్ను కోరిన వ్యక్తి ఎవరేనా వున్నాడా?" రంగనాథం ప్రశ్నించాడు.

జ్వాల దెబ్బతిన్నట్టు చూసింది. "మీరు....మీరు తప్ప మరెవరూ నన్నలా చూడలేదు. మిమ్మల్ని తప్ప మరెవర్నీ నేను అలా చూడలేదు. ఇది నిజమని మీకు తెలుసు!" అందామె అతని కళ్ళల్లోకి అర్థవంతంగా చూస్తూ.

రంగనాథం తల పంకించాడు. "జ్వాలా ఎల్లుండి ముప్పైరెండు వేలు ఫరవాలేదు. ఆ పైవారం అరవై

నాలుగు....ఆ శైవారం అష్టా ఇరవై ఎనిమిది వేలు....ఆ శైవారం..."

"చెప్పకండి!" జ్వాల కంగారుగా అరిచింది

నుదురుకి పట్టిన చెమటని బలహీనంగా అరచేత్తో తుడ్చుకున్నాడు రంగనాథం. మెల్లి మెల్లిగా షాక్ నుంచి కోలుకున్న జ్వాల అతన్ని ఉద్రేకంతో చూసింది.

"బ్లాక్ మెయిలర్ కి లొంగకండి!"

రంగనాథం ఆమెని నీరసంగా చూశాడు. "జ్వాలా, తొందరపడి మాట్లాడుతున్నావ్. మనిద్దర్నీ....అతను.... క్యాసెట్ గా తీశాడు. దాన్ని నా భార్యకు చూపించి, ఊరుకుంటాడన్న నమ్మకం నాకు లేదు. దేశమంతా ఆ క్యాసెట్లు సరఫరా అయిపోతాయని నాకు అనిపిస్తోంది...."

"మైగాడ్!" జ్వాల అప్రయత్నంగా అరిచింది. ఆమె కళ్ళల్లోని భయం కరిగి, నీరుగా మారుతోంది. "ఏదో సా చేయండి. ఆ క్యాసెట్లూ, ఫోటోలూ అతన్నుంచి సంపాయించండి!"

"అతను టోకుగా అన్నీ అమ్మడానికి నిశ్చయించుకుంటేగానీ మనం కొనుక్కోలేం. అంతవరకూ వీక్లీ ఇన్స్టాల్ మెంట్స్ ఇవ్వాలి తప్పదు" రంగనాథం బలహీనంగా అన్నాడు.

"నా దగ్గర పైకం అంతగా లేదు. మీరిచ్చినవీ, నా దగ్గరున్నవీ పాతిక వేలు చేసే నగలున్నాయి...." అంటూ జ్వాల ఆగింది.

రంగనాథం ఆమెని ప్రేమగా చూశాడు. ఆమెలోని ఈ మంచి లక్షణమే తనని జ్వాలకి దగ్గరగా చేసింది. ఇరవై నాలుగ్గంటలూ తనమీద ఆధిపత్యం చెలాయించే

తన భార్య, వయసుకి మించిన లావుతో తనని ఆకర్షించ లేకపోతున్న తన భార్య తనని జ్వాలకి, అందాల భరిణ అయిన జ్వాలకి దగ్గరగా తోసింది....

“ఈ వారం ఇన్‌స్టాల్‌మెంట్ ఎలాగో ఫర్వాలేదు. ఆ తరవాతే....జ్వాలా, మనం పరిశోధించి, ఆ వ్యక్తి ఎవరో కనిపెట్టాలి” రంగనాథం సాలోచనగా అన్నాడు.

జ్వాల కంగారుగా చూసింది. “ఎవర్నైనా డిటెక్టివ్‌ని నియమించండి. లేకపోతే పోలీసులు....”

రంగనాథం తలని అందోళనగా అటూ ఇటూ ఊగించాడు.

“ఈ విషయాన్ని మనం ఎవ్వరికీ చెప్పలేం. ఏదో వేరే కారణం చెప్పి, ఎవర్ని సహాయం కోరినా తీగ పూర్తిగా లాగబడుతుంది డొంకంతా కదులుతుంది! అది లాభంలేదు. జ్వాలా, ఎల్లుండి ఎలాగో అతనికి ముప్పై రెండువేలూ పారేస్తాను. ఈ సారి పైకం వుంచిన కవర్ని ఎక్కడ పడవేయమంటాడో, ఎలా అందజేయమంటాడో నాకు తెలీదు. అతను సూచనలిచ్చాక నేను నీకు చెప్తాను. ఆ ప్రదేశానికి నువ్వు ముందుగా చేరుకో. మామూలుగా ధరించే దుస్తులు కాకుండా వేరే దుస్తులు వేసుకో. నేను కనుమరుగయ్యేదాకా అతను పైకం కవర్ని ముట్టుకోడు....”

“నాకు....నాకు ఎందుకో భయంగా వుంది” జ్వాల అడ్డొస్తూ అంది.

“ఇంతా జరిగాక భయపడితే లాభంలేదు. ప్రతి సారీ అతని పైకం వున్న కవర్ని రైల్వేస్టేషన్ దగ్గరో, సినిమా హాల్స్ దగ్గరో, బస్టాండులోనో వుంచే తుక్క

డబ్బాలో పడేసి, తిరిగి చూడకుండా వెళ్ళిపొమ్మన్నాడు. తిరిగిచూస్తే ప్రమాదమని నికరంగా హెచ్చరించాడు. ఈ సారీ అంతే చేస్తాడు. నేను తిరిగి చూడకుండా వెళ్ళిపోతాను. ఎక్కడో దాక్కుని నువ్వు అంతా గమనించు. అతన్ని జాగ్రత్తగా ఫాలో చెయ్. ఎక్కడుంటాడో కనిపెట్టు. తిరిగిరా. చాలు!" రంగనాథం ఆవేశంతో చెప్పి ఆగాడు.

"తరువాత ఏం చేస్తారు?" జ్వాల ప్రశ్నించింది.

"అతని గూడు తెలిశాక....ఏ అర్ధరాత్రో వెళ్ళి, గాలించి అన్నీ పట్టుకొచ్చేయాలి. తన చేతిలో కత్తుల్లా ఉపయోగపడుతున్న 'వాటిని' తన గదిలో బహుజాగ్రత్తగా దాచుకుని వుంటాడు!" రంగనాథం ఉద్రేకంతో అన్నాడు.

జ్వాల అతన్ని ఆవేశంతో చూసింది. తటాలున లేచి, అతని పక్కనే మంచంమీద చతికిలబడింది.

"అలా చేయడం తప్ప మరో మంచిమార్గం మనకి లేదు. వాట్ని మనమే సంపాయించగలిగితే, మరో వ్యక్తికి ఈ విషయం తెలిసే అవకాశం వుండదు. ఆ ఫోటోని, క్యాసెట్లనీ బూడిద చేసేశాక, మన జాగ్రత్తలో మనం క్షేమంగా వుండొచ్చు!" రంగనాథం ఆలోచనల్ని అక్షరాలుగా మార్చి తగ్గుస్వరంలో ఉచ్చరించాడు.

జ్వాల అతని దగ్గరగా జరిగింది. ప్రేమగా అతని భుజంమీద చేతిని వేసింది. ఆమె బాబ్డ్ హెయిర్ అతని చెంపకి తగిలింది. సెంటు గుప్పుమంది. రంగనాథం ఉలిక్కిపడ్డాడు.

"జ్వాలా, మనం యిలా ఒంటరిగా ఒకచోట వుండటం ప్రమాదం. తుఫాను అణగారిపోయేదాకా

దూరంగా వుండాలి! వెళ్ళు. కాసేపట్లో నేను వెళ్ళి పోతాను" రంగనాథం అయిష్టంగా అన్నాడు.

జ్వాల ఆశ్చర్యంగా అతన్ని చూసింది. క్షణకాలంలో ఆమె కళ్ళలోని ఆశ్చర్యాన్ని సానుభూతి మింగేసింది. ఆమె అసంకల్పితంగా కొంచెం దూరంగా జరిగింది. ఆమె చెయ్యి అతని భుజంమీంచి కిందికి బలహీనంగా జారింది.

ఆమె అదో రకంగా అతన్ని చూసింది. తను కనిపించగానే సుడిగాలిలా చుట్టేసి ఉక్కిరిబిక్కిరి చేస్తూ, ఉక్కిరిబిక్కిరై పోయే అతను ఇప్పుడు కెరటాలులేని సముద్రంలా, గాలి తీసేసిన బెలూన్‌లా వున్నాడు! తమ సంబంధం యిక కొనసాగుతుందన్న నమ్మకం ఆమెలోంచి అదృశ్యమవుతుంది.

భార్యకి, తనని ప్రేమించని భార్యకి విడాకులిచ్చేసి తనని పెళ్ళాడతాడని జ్వాల ఎంతగానో అనుకుంది. ఆ ఉద్దేశం అతనికి ఉన్నట్టూ ఆమెకి తెలుసు. తనకన్న వయసులో పెద్దవాడైనా, రంగనాథం ప్రేమ, ఉద్రేకం ఆమెని ఎంతగానో ఆకర్షించాయి. తెల్లగడ్డిలా భగ్గున మండి, చప్పున చల్లారిపోయే యువకుల ప్రేమమీద జ్వాలకి అట్టే సదభిప్రాయంలేదు!

జ్వాల నిట్టూరుస్తూ పైకి లేచి, గుమ్మంవైపు తిరిగింది. మరో క్షణానా వెలిగించి, రంగనాథం ఆమెవైపు చూశాడు.

"జ్వాలా...."

జ్వాల ఆగి, అతనివైపు తిరిగి చూసింది ప్రశ్నార్థకంగా.

"అతనికి....నీ గురించి చాలా ఎక్కువగా తెలుసు. నువ్వు రాసుకునే బ్రాండు సెంటునే అతను ఫోటోకి,

కవరుకే రాశాడు. నీకు లంగాలూ, బ్రాసియర్ లూ తప్ప పెద్దగా నా నుండే పారితోషికం అందడం లేదన్నాడు....'' రంగనాథం ఆగి, కరోవాని పళ్ళమధ్య ఇరికించి రెప్పవేయకుండా ఆమెనే చూడసాగాడు.

జ్వాల కనుబొమలు ఎక్కుపెట్టిన విల్లులా వంకీలు తిరిగాయి. ఆమె కళ్ళల్లో ఏదో మార్పొచ్చింది. మెల్లిగా రంగనాథం వైపు అడుగులు వేసింది. ఆమె చేతులు వానిటీబాగ్ ని గట్టిగా పట్టుకున్నాయి. కటాలున ఆమె పెదవులు చిరునవ్వుతో విచ్చుకున్నాయి.

"ఆ వ్యక్తి ఎవరో నాకు తెలిసివుండాలనీ, నాకు తెలిసే అతను మిమ్మల్ని బ్లాక్ మెయిల్ చేస్తున్నాడనీ మీరు అనుమానిస్తున్నారు!'' అందామె.

రంగనాథం గుటకలు మింగుతూ అయోమయంగా చూశాడు.

"నా ప్రేమనూ, నా శరీరాన్నీ మీకు అంకితం చేసిన నాటినుండీ మిమ్మల్ని చిల్లిగవ్వ కూడా అడగలేదు! మీ ప్రేమతప్ప మరొకటి నాకు అక్కర్లేదని చాలాసార్లు చెప్పాను. అలాంటి స్థితిలో ఫోటో దిగి నా భవిష్యత్తుని నాశనం చేసుకుంటాననుకున్నారా? అయామ్ సారీ....''

"జ్వాలా....''

"నేను రాసుకునే సెంటు గురించి అతనికే కాదు చాలా మందికి తెలుసు. ముఖ్యంగా, కభ్యా అతనికే కాదు; చాలా మందికి వున్నాయి. మనిద్దరి కథా తనకి తెలుసని మరోవిధంగా నిరూపించడానికి అతను ఆ సెంటుని వుపయోగించి వుండొచ్చు.''

"జ్వాలా, నన్ను క్షమించు! అది నాకు తట్టలేదు. ఆందోళనతో అలా అన్నాను'' రంగనాథం కంఠంలో

పశ్చాత్తాపం ధ్వనించింది. అతని కళ్ళల్లో పశ్చాత్తాపాన్ని ఆమె చూడగలిగింది.

ఆమె ముందుకి వొంగి. అతని చెంపను అరచేతితో రాసింది. "వెళ్తాను. ఊరికే బుర్ర పాడు చేసుకోకండి. ఎల్లుండి ఏం జరుగుతుందో చూద్దాం!"

తలుపువైపు తీరుగా నడుస్తున్న జ్వాలని విచారంతో చూస్తూ రంగనాథం రాయిలా కూచున్నాడు.

4

కార్నర్‌లో ఆగిన బస్సులోంచి దిగి, రంగనాథం ముందుకి నడవసాగాడు.

తనిప్పుడు లక్ష్మి టాకీస్ దాకా కాళ్ళీడ్చుకుంటూ నడవాలి. బస్సులో తిన్నగా వెళ్ళి టాకీస్ ముందే తను దిగివుండొచ్చు. కానీ, అతను 'కార్నర్‌లో దిగి, కాళ్ళీడ్చుకుంటూ వెళ్ళు!' అన్నాడు. ఛండాలుడు! అతని సూచన అని నిర్లక్ష్యం చేసే ధైర్యం, అవకాశం తనకిలేవు. కత్తి కింద ఇరుక్కున్న కంఠాలు తను!

కోపాన్నీ, నిస్సహాయతనీ నిట్టూర్పు రూపంతో వెళ్ళగక్కుతూ రంగనాథం పేవ్‌మెంటుమీద నడవసాగేడు.

గంట క్రితం అతన్నుంచి ఫోన్ రాగానే, అనుకున్న విధంగా జ్వాలకి వివరాలు తెలియజేసినందుకు రంగనాథం తనని అభినందించుకున్నాడు. ఏదో అర్జంటు పనున్న దానిలా జ్వాల మరోవైపు ఆటోలో వెళ్ళిపోయింది. తన గదికెళ్ళి, దుస్తులు మార్చుకుని, అట్నుంచి వెళ్ళి ఆమె లక్ష్మి టాకీస్ సమీపంలో ఎక్కడో దాక్కుని వుంటుంది. డబ్బున్న కవర్ని థియేటర్ కాంపౌండ్ లోపల గోడవారగా వున్న తుక్కుడబ్బాలో పడేసి తను తిరిగి చూడకుండా వచ్చిన దారినే కార్నర్ దాకా వెళ్ళి

పోతాడు.

తను కార్నర్ని సమీపించేదాకా అతను తననే చూస్తూ వుండిపోయి, ఆ తరువాత కదల్చి తీసుకున ఏమీ ఎరగనివాడిలా అలమందలో ఆబోతులా జనంలో దూరి పోతాడు. కానీ, ఈసారి అతను జ్వాల చూపుల్నుంచి తప్పించుకోలేదు! తనలో తను తృప్తిగా నవ్వుకుంటూ ఉద్రేకంతో జోరుగా అడుగులు వేశాడు రంగనాథం.

థియేటర్ కౌంటర్ల ముందు జనం కిక్కిరిసి వున్నారు. తుక్కుడబ్బాని ఓసారి చూసి, ఎదురుగా గోడకివున్న పోస్టర్ని చూశాడతను. 'చీకట్లో చిందులు', 'నైట్ క్వీన్' మరో మళయాళం పేరూ—మూడు టైటిల్సున్న మళయాళం సినిమా ప్రదర్శించబడుతూంది. రంగుల్లో పెద్దగా వున్న వాల్పోస్టర్లో నగ్నంగా వున్న ఆడ బొమ్మమీద, నగ్నంగావున్న మగబొమ్మ బోర్లించి నట్టుంది. చటుక్కున, జ్వాలా తనూ వున్న ఫోటో గుర్తొచ్చింది రంగనాథంకి.

జలదరిస్తున్న వొంటిని కంట్రోల్ చేసుకుంటూ రంగనాథం డస్టుబిన్ దగ్గరగా నడిచాడు. దగ్గుతూ, ఉమ్మేసేవాడిలా తుక్కుడబ్బా మీదకి వంగాడు. డబ్బా సగం పైగా నిండింది. అతని ఎడమచేతిలోని కవరు డబ్బాలోకి జారింది. రంగనాథం దూరంగా జరిగి, అప్రయత్నంగా చుట్టూ పరికాయించి చూశాడు. ఎవ్వరూ తన వేపు చూడ్డంలేదు. కౌంటర్ల ముందు భుజాలతో యుద్ధం సాగుతోంది.

తనకి కనిపించకుండా ఆ వ్యక్తి తననే చూస్తూవుంటా డని రంగనాథంకి తెలుసు. అతనెక్కడున్నాడు? కసిగా ఆలోచిస్తూ, అతను సూచనల ప్రకారం కాంపౌండు

లోంచి ఇవతలికి నడిచాడు. కుడివేపుకి తిరిగి యిందాకా బస్సు దిగిన కార్నర్ వేపు నడవసాగేడు.

అతని కళ్ళు తీవ్రంగా అటూ ఇటూ చూస్తూ ఎక్కడో దాగిన జ్వాలని కనిపెట్టడానికి వ్యర్థ ప్రయత్నం చేస్తున్నాయి. జ్వాల తనకి కనిపించలేదు. థియేటర్ ముందున్న సందడిలోని మందిలో అతను తనకి అవుపించినా తను పోల్చుకోలేదు! జ్వాలమీద భారం వేసి, రంగనాథం ఆగుతున్న బస్ వేపు జోరుగా నడిచాడు.

• • •

థియేటర్ ముందున్న కోయా రెస్టారెంట్లో కిటికీ ముందున్న సీట్లో కూచుంది జ్వాల. ఆమె కళ్ళు మెరిశాయి. రంగనాథం డస్టుబిన్ వేపు బరువుగా అడుగు లేస్తున్నాడు. అలర్ట్‌గా వున్న జ్వాలకళ్ళు రంగనాథం వొక్కణ్ణే చూడ్డంలేదు.

కాసేపట్లో రంగనాథం గేటు దాటి కుడివైపుకి తిరిగి వెళ్ళిపోయాడు. జ్వాల డస్టుబిన్ వైపే చూస్తోంది. నిమిషాలు గడుస్తున్నాయి. ఎవరూ డస్టుబిన్‌ని సమీపించలేదు....

రెస్టారెంట్లో రష్ ఎక్కువవుతోంది. ఆమె దగ్గరగా కుర్చీలు లాగబడుతున్నాయి. జ్వాల వోరగా తల తిప్పి చూసింది. ఊరికే కూచోడం బాగోదని తను రెండో సారి స్ట్రాంగ్ టీ ఆర్డరిచ్చింది. ట్రేలో నీళ్ళగ్లాసులూ, కప్పులూ, సాసర్లూ వుంచుకుని సర్వర్ టేబుల్స్ మధ్య దారి చేసుకుంటూ వస్తున్నాడు.

జ్వాల తలతిప్పి తన లక్ష్యం—డస్టుబిన్ వైపు చూసింది. ఎవరూ లేరు. జ్వాల ఉలిక్కిపడింది. భళ్ళున చప్పుడైంది. వేడిగా ఏదో ద్రవం ఆమె మొహంమ్మీదా,

ఛాతీ మీదా పడింది. అసంకల్పితంగా ఆమె తల తిప్పింది.

టేబిల్ మీదికి, ట్రే మీదికి వాలిపోయిన సర్వర్ పైకి లేస్తున్నాడు. సాసర్లూ, కప్పులూ ముక్కలుగా పగిలివున్నాయి. కాఫీ, టీ టేబుల్ మీద కలిసి మడుగు కట్టాయి. వొళ్ళోవున్న బాగ్ లోంచి రుమాలు తీసి మొహాన్నీ, గడ్డాన్నీ వొత్తుకుంటుందామె. వేడిమూలంగా మొహం మండుతోంది.

"సారీ.... మేడమ్....ఎవరి కాలో అడ్డు తగిలింది.." కంగారుపడిపోయిన సర్వర్ నత్తినత్తిగా అన్నాడు. చుట్టూవున్న అయిదారుగురు ఆమెవైపు అదోలా చూస్తున్నారు. మరో అయిదారుగురు యువకులు నవ్వకుండా వుంటానికి ప్రయత్నిస్తున్నారు.

జ్వాల తెప్పరిల్లి కంగారుగా కిటికీలోంచి చూసింది. అనుకోకుండా ఆమె తేలిగ్గా ఊపిరి పీల్చుకుంది. తుక్కుడబ్బా దగ్గర ఎవ్వరూ లేరు...

"మేడమ్, టీ తీసుకోండి" సర్వర్ కంఠం. అతని వైపు ఓసారి చూసి, కప్పు అందుకుని చూపుల్ని కిటికీ వైపు తిప్పింది జ్వాల. టేబుల్ క్లీన్ చేసేసి, మరో టీ తెచ్చినట్టున్నాడు సర్వర్. టీ గందరగోళాన్ని క్షణంలో మరిచిపోయి జ్వాల తన కార్యక్రమంలో మునిగిపోయింది. నిమిషాలు నడుస్తున్నాయి.

పావుగంట గడిచింది. జ్వాల అసహనంగా కదిలింది. రంగనాథం కవర్ని పడేసి దాదాపు ఇరవై నిమిషాలు దాటింది. దానికోసం అతను ఇంకా ఎందుకు రాలేదు? మరెవరో దాన్ని తన్నుకుపోతే! ఉన్నట్టుండి ఆమెలో ఏదో తళుక్కుమంది. బిల్లున్న సాసర్లో టీ పైకం పడేసి

ఆమె చకచకా హోటల్లోంచి ఇవతలికి నడిచింది.

రోడ్డు దాటి జ్వాల థియేటర్ గేటుముందు ఆగింది. కౌంటర్ల ముందు ఎవ్వరూ లేరు. బాబ్డ్ హెయిర్ని సర్దుకుంటూ ఒకసారి ఇటూ అటూ పరీక్షగా చూసింది. ఎవరూ తనని పట్టించుకోవడంలేదు. జ్వాల చకచకా డస్టుబిన్ దగ్గరగా నడిచింది. టీ మరకలతో నిండిన రుమాలుని ఉండగా చుట్టి అందులో పడవేయబోతూ, జాగ్రత్తగా చూసింది. సగంపైగా చెత్తా చెదారంతో నిండిన డస్టుబిన్లో రంగనాథం పడేసిన కవరు లేదు.

* * *

నిద్రపట్టని రంగనాథం అటూ ఇటూ దొర్లసాగాడు.

జ్వాల చెప్పింది విన్నాక అతని ఆశలూ, ధైర్యం అన్నీ అంతరించిపోయాయి. ఇవాళ అతని అచూకీ తెలుసుందని, ఏదో విధంగా అతని చేతిలో ఇరుక్కున్న ఫోటోల్ని, క్యాసెట్లనీ తస్కరించి ఈ పీడ కలని అంతం చేయాలని ఎంతగానో అనుకున్నాడతను. కానీ.... జ్వాల అతన్ని కనిపెట్టలేకపోయింది! ఆమె కంటపడకుండా తెలివిగా అతను జారుకున్నాడు!

రంగనాథం విసుగ్గా వెల్లకిలా తిరిగాడు. పక్క గది లోంచి గజ గురక రెండు గండుపిల్లులు కొట్లాడుతూ చేసే శబ్దంలా కర్ణకఠోరంగా వినపడుతోంది. జ్వాలకి కనబడకుండా వాడు ఎలా తన పని సాధించగలిగాడు?

రంగనాథం ఉలిక్కిపడ్డాడు. టెలిఫోన్ మ్రోగుతోంది. తలవేపున వున్న రిసీవర్ని అందుకుంటూ అతను తటాలున లేచాడు.

"హలో...."

"రంగనాథంగారా?" అటువైపు కంఠం ప్రశ్నిం

చింది మర్యాదగా.

"హూ.... ఎవరూ?" రంగనాథం ప్రశ్నించాడు.

"రంగనాథం నువ్వు అతి తెలివిగా ప్రవర్తించావు! నా సూచనల్ని షరతుల్ని నిర్లక్ష్యం చేశావు. నీ ప్రేయసిని నా మీదకి నిఘాకి నియమించావు."

"నో!" రంగనాథం అప్రయత్నంగా అరిచాడు. అతని చెయ్యి కొద్దిగా వణికింది.

"యస్! ఆ పిల్లని నేను పోల్చుకోలేననుకున్నావ్. ఏ దుస్తులూ ధరించకపోయినా ఆమెని నువ్వెలా పోల్చుకోగలవో, ఏ దుస్తులు ధరించినా ఆమెని నేనూ అలాగే పోల్చుకోగలను!" అతను సగర్వంగా నవ్వాడు.

"నేను.... నాకు.... ఏమీ తెలీదు...." రంగనాథం ఆదుర్దాగా అన్నాడు.

"పటవ్!" అతని కంఠం పిస్టల్ షాట్ లా ధ్వనించింది. "నువ్వు చేసిన పొరపాటుకి నీకు శిక్ష విధిస్తున్నా. వచ్చే శుక్రవారం నువ్వు అరవై నాలుగు చెల్లించాలి. రూపాయలు కాదు; వేలు! నా సూచనలకి విరుద్ధంగా ప్రవర్తించినందుకు అపరాధంగా ముప్పైఆరు వేలు కలిపి, సరిగ్గా లక్ష రూపాయలు చెల్లించాలి! అర్థమైందా?"

లక్ష రూపాయలు! రంగనాథం శరీరం ఒక్కసారిగా చల్లబడిపోయింది. చెమట అతని శరీరాన్ని తడిపేస్తోంది. చేతోపాటు వణుకుతున్న రిసీవర్ని చెవికి అదిమాడతను.

"ఆ తరువాత శుక్రవారం దాన్ని రెట్టింపు చేయాలి. అంటే రెండు లక్షలు...."

"నో!" రంగనాథం కీచుగా అరిచాడు. "ఇది దారుణం! నా దగ్గర అంత పైకం లేదు! పొరపాటు చేశాను. క్షమించు. వచ్చేవారం అరవై నాలుగు యిచ్చే

స్తాను. ఆ తరువాత సావల్ల కాదు...నావద్ద..."

"షటప్!" అతని గద్దింపు రంగనాథం నోరు నొక్కేసింది. "శుక్రవారం లక్ష తయారుగా వుంచు. ఎలా అందజేయాలో చెప్తాను. ఏ మాత్రం పొరపాటు జరిగినా, ఏం జరుగుతుందో నీకు తెలుసు!"

రంగనాథం చెవిలో ఫోన్ క్లిక్ అంది. అప్రయత్నంగా అతని చేతిలోంచి రిసీవర్ కిందికి జారింది. రెండు చేతుల్లో మొహాన్ని కప్పేసుకున్నాడతను. పక్కగది లోంచి వినిపిస్తున్న గురక గజలక్ష్మి నిద్రకి భంగం కలగ లేదని చాటుతోంది.

మళ్ళీ తటాలున మోగిన ఫోన్ అతన్ని ఉలిక్కిపడేలా చేసింది. కాటేయడానికి కాచుకున్న నల్లత్రాచుని చూసినట్టు నల్లటి టెలిఫోన్ని క్షణకాలం ఆందోళనలో చూశాడు రంగనాథం. అప్రయత్నంగా అతని ఎడమ చెయ్యి రిసీవర్ని అందుకుంది.

"హలోవ్..."

రంగనాథం, మరో సంగతి మరిచిపోయాను ఇందాక. ఈ క్షణం నుంచీ నువ్వు నీ నార్మల్ డెయిలీ ద్యూటీస్ తప్ప మరోపని చేయకూడదు. అంటే, ఇల్లు, దుకాణం—దుకాణం ఇల్లూ—అవసరమైనప్పుడు బ్యాంకు—అంతే! ప్రతీ గురువారం తప్ప నీకు బ్యాంకుకి వెళ్ళే అవసరం వుండదనుకుంటాను..."

"ఇది దుర్మార్గం! నా కెన్నో పనులు..."

"నోరు మూసుకో; చెవులు రిక్కించు! పై ప్రదేశా లకి తప్పా మరెక్కడికేనా వెళ్ళాలంటే నేను నిన్ను పలకరించినప్పుడే నా పర్మిషన్ తీసుకోవాలి. నువ్వు వెళ్ళాల్సిన ప్రదేశం, సమయం వగైరా నాకు వివ

రించాలి....”

“మిస్టర్ ....” రంగనాథం అడ్డు తగిలాడు.

“ఈ షరతుల్ని పాటించకపోతే ఏం జరుగుతుందో నీకు చెప్పాల్సిన అవసరంలేదు!”

రంగనాథం చెవిలో ఫోన్ క్లిక్‌మంది.

5

“మిస్టర్ టెంపో, అయామ్ రంగనాథం. ‘గజం టెక్స్‌టైల్స్’ ప్రొప్రయిటర్ని.”

టెంపో అతన్ని నవ్వుతూ చూశాడు. “గజమా, మాటరా?”

రంగనాథం నవ్వడానికి వ్యర్థప్రయత్నం చేశాడు. “గజం. నా భార్య పేరు గజలక్ష్మి. ఆమె తండ్రి ఇచ్చిన పైకంతో వ్యాపారం స్థాపించాల్సిన గతి పట్టింది నాకు. అందుకే షాపుకి ఆమె పేరు పెట్టాల్సి వచ్చింది” అంటూ ఆగాడతను.

“చెప్పండి” డిటెక్టివ్ టెంపో హెచ్చరించాడు.

“మిస్టర్ టెంపో, నేను భయంకరమైన కష్టంలో ఇరుక్కున్నాను” అంటూ రంగనాథం ఆగాడు. సిగరెట్ ముట్టించి టెంపో చిరునవ్వుతో చూశాడు. ఏదో కష్టంలో ఇరుక్కుంటేగానీ మనుషులు తనలాంటివాళ్ళ దగ్గరికి రారు!

“నేను ఇరుక్కున్న కష్టం గురించి కొన్ని విషయాల్ని మీకు చెప్పలేను...” రంగనాథం మళ్ళీ ఆగాడు.

టెంపో అతన్ని ఆశ్చర్యంగా చూశాడు. పెదాల మధ్యనుంచి సిగరెట్ ఇవతలికి లాగి, ఏదో చెప్ప బోయాడు. అతనికి అవకాశం ఇవ్వకుండా రంగనాథం ప్రారంభించాడు:

"ఎవరో నన్ను బ్లాక్ మెయిల్ చేస్తున్నారు. మొదటి వారం అయిదు వందలూ, రెండో వారం వెయ్యీ, మూడో వారం రెండు వేలూ—ఇలా రెట్టింపు చేస్తూ అతనికి చెల్లిస్తూ వచ్చాను...." రంగనాథం ఆగి, కరోనా వెలిగించాడు.

డిటెక్టివ్ టెంపో కనుబొమలు నుదుర్ని పైకి తోస్తూ లేచాయి. "వారం వారం రెట్టింపు మొత్తాల్లో బ్లాక్ మెయిల్! కొత్త తరకంగా వుంది. ఎప్పుడు, ఎట్లా ప్రారంభ మైందో, వాయిదా ఎలా చెల్లించాలో చెప్పండి!"

రంగనాథం నిట్టూర్చి ప్రారంభించాడు: "....ఏడో శుక్రవారం ముప్ఫై రెండు వేలు చెల్లించాను. ఎనిమిదో శుక్రవారం—నిన్న లక్షరూపాయలు ముట్టజెప్పాను...."

టెంపో ఆశ్చర్యంగా చూశాడు. "అరవై నాలుగు బదులుగా లక్ష ఎందుకు యిచ్చారు?"

రంగనాథం నిట్టూర్పు పాముబుసలాగా ధ్వనించింది. "అతనెవరో కనిపెట్టడానికి ప్రయత్నించాను. ఎన్నో వారాలపాటు మట్టిపై చేస్తూ వాడికి చదివింపులు చేయు లేను! నా ప్రయత్నాన్ని అతను పసిగట్టేశాడు. ముప్ఫై ఆరు వేలు పెనాల్టీ వడ్డించాడు! మిస్టర్ టెంపో, ఆ శ్యాండ్రల్ ఎంత దుర్మార్గుడో, అంత తెలివైనవాడిలా వున్నాడు."

"గుంటనక్కకి తెలివిజాస్తి! అన్నట్టు అతన్ని కని పెట్టడానికి ఎలా ప్రయత్నించారు?" టెంపో ప్రశ్నించాడు.

రంగనాథం ఇబ్బందిగా కదిలాడు. మెల్లిగా తల పంకించాడు. "ఆ ప్రయత్నంలో జ్వాల సహాయం తీసు

ఉన్నా. జ్వాల నా షాపులో పని చేస్తోంది లెండి. చురుకైన అమ్మాయి...." అతను ఆగుతూ ఆగుతూ అంతా వివరించాడు.

అంతా విన్న టెంపో చిన్నగా ఈల వేశాడు. "మీ బ్లాక్ మెయిలర్ నిజంగానే ఆరితేరినవాడు! మిస్టర్ రంగనాథం, ఇంతకీ నన్నేమి చేయమంటారు?"

రంగనాథం ఆశ్చర్యంగా చూశాడు. "అలా అడుగుతారేం. ఆ బ్లాక్ మెయిలర్ ఎవడో — వాణ్ణి మీరు కనిపెట్టాలి. పై శుక్రవారం లోగా రెండు లక్షలు ముట్టజెప్పే శక్తి నాకులేదు. ఇప్పటిదాకా లక్షా అరవై మూడు వేలపైగా వాడికి నైవేద్యం పెట్టాను! నా భార్యకి తప్పుడు లెక్కలు చూపించి, బ్యాంకుల్లోదంతా ఊడ్చి, రెండువందల చీరని మాటయాభై రూపాయల రేటుకి తెగనమ్మి, ఎలాగో సర్దాను. ఇంక ఇల్లూ, షాపూ, స్కూటరూ తప్ప ఏమీలేదు. నగలు నా భార్య ఒంటి మీదే తాపడం అయిపోయివున్నాయి. ప్రయత్నిస్తే ఆ బ్లాక్ మెయిలర్ నుంచేనా లాగొచ్చేమో కానీ, గజలక్ష్మి నుండి నగల్ని తీసుకోలేం!" రంగనాథం చిన్నగా నవ్వుతూ అన్నాడు.

డిటెక్టివ్ టెంపో కుర్చీలోంచి లేచాడు. మెల్లిగా కిటికీముందు నిలబడి బైటికి చూస్తూండిపోయాడు. రెండు క్షణాల తరువాత గిరుక్కున వెనుదిరిగి, రంగనాథం మొహంలోకి చూశాడు.

"రంగనాథంగారూ, వెంటనే వెళ్ళి పోలీసుల్ని కలుసుకోండి!"

రంగనాథం ఉలిక్కిపడ్డాడు. అయోమయంగా డిటెక్టివ్ టెంపోని చూశాడు. "మిస్టర్ టెంపో, అది

అసంభవం! అందుకే మీ దగ్గరికొచ్చాను...."

డిటెక్టివ్ టెంపో మాట్లాడకుండా చూశాడు.

"పోలీసుల దాకా వస్తే బ్లాక్ మెయిలర్ నన్ను సర్వ నాశనం చేస్తాడు! అదీగాక నా విషయం దండోరా వేసుకోడం నాకిష్టంలేదు."

టెంపో అర్ధ నిమిషం తల పంకించాడు. "మిస్టర్ రంగ నాథం, మిమ్మల్ని అతను ఎందుకు బ్లాక్ మెయిల్ చేస్తున్నాడు?"

"డబ్బుకోసం!" రంగనాథం తడుముకోకుండా జవాబిచ్చాడు.

టెంపో చిన్నగా నవ్వాడు. "నా ప్రశ్న మీకు అర్థం కాలేదు! ఏ 'ఆధారం'తో అతను బ్లాక్ మెయిల్ చేస్తున్నాడు?"

"మిస్టర్ టెంపో, కొన్ని విషయాల్ని మీకు చెప్పలేనన్నాను. వాటిలో ఇది కూడా ఒకటి!" రంగనాథం చిరునవ్వుతో అన్నాడు.

టెంపో అతన్ని తిన్నగా చూశాడు. "ఎందుకు చేస్తున్నాడో తెలీకుండా, ఎవరు బ్లాక్ మెయిల్ చేస్తున్నారో తెలుసుకోడం అంత సులభంకాదు!"

"అయామ్ సారీ, సులభం కాకపోయినా మీరు కనుక్కో తీరాలి!"

డిటెక్టివ్ టెంపో అతన్ని చిరునవ్వుతో చూశాడు. "నా పరిశోధనలో మీరు దాస్తున్న విషయం బైట కొస్తుంది!"

రంగనాథం కళ్ళల్లో అద్భుతా ప్రత్యక్షమై క్షణంలో మాయమైంది. "మిస్టర్ టెంపో, బైటపడినా మీరు దాన్ని బయటపెట్టకూడదు...."

డిటెక్టివ్ టెంపో తన కుర్చీలో కూచుని, రంగనాథం

కళ్ళల్లోకి తదేకంగా చూశాడు. "మిస్టర్ రంగనాథం జ్వాలతో ఏమిటి మీ సంబంధం?"

రంగనాథం ఉలిక్కిపడ్డాడు. అతని కళ్ళల్లో ఎర్రజీర పాకింది. "అంటే?"

"జ్వాల మూలంగా మీరు మంటల్లో యిరుక్కున్నారు!" టెంపో నవ్వాడు.

రంగనాథం పెదాలు వణికాయి. "మిస్టర్ టెంపో మీరు...."

"కమాన్! చెప్పండి. అవునా, కాదా?" టెంపో అడ్డొస్తూ హెచ్చరించాడు.

"ఆల్ రైట్ ... మీకెలా తెలుసు?" రంగనాథం కంఠంలో వోటమి ధ్వనించింది.

"ఆ అమ్మాయితో మీకు అక్రమ సంబంధం వుంది. అవునా?" టెంపో మరో ప్రశ్న రువ్వాడు.

రంగనాథం కళ్ళూ, నోరూ తెరుచుకునే వుండిపోయాయి. అతని మొహం పాలిపోయింది. చిరునవ్వుతో మెరుస్తున్న టెంపో మొహంలోకి నీరసంగా చూశాడతను. "మీకు....మీకెలా తెలుసు?" అతని కంఠం నూతిలోంచి ధ్వనించింది.

"పరిశోధనలో అన్నీ బైటపడుతుందన్నాను, ఇందాకే!" టెంపో గంభీరంగా అన్నాడు. రంగనాథం అయోమయంగా చూశాడు.

"నలుగురికీ తెలీకుండా మీరు దాచిపెడుతున్నది ఏదో వుంటేగానీ, అది తనకి దొరికితేగానీ ఎవరూ మిమ్మల్ని బ్లాక్ మెయిల్ చేయరు. అవునా?" టెంపో అడిగాడు

రంగనాథం బలహీనంగా బుర్ర ఆడించాడు.

"మీ బలహీనత, మీ రహస్యం జ్వాల అని నేను

గ్రహించాను. మీ భార్య గురించి మీరు సదభిప్రాయం వ్యక్తం చేయలేదు. మీరు జ్వాల సహాయం తీసుకున్నారు. సహజంగా బ్లాక్ మెయిలర్ మరో వ్యక్తికి విషయం చెప్పొద్దని మిమ్మల్ని భయపెట్టివుంటాడు. కాకపోయినా, మీరు మీ 'రహస్యం' తెలిసిన మరో వ్యక్తి సహాయం తీసుకునే సాహసం చేయరు. అంచేత, ఆ రహస్యం మీ ఇద్దరిమధ్యా జన్మించి, ఎదిగివుండాలి. భార్య అంటే సదభిప్రాయంలేని భర్త మధ్యా, 'ముగుసైన' మరో యువతి మధ్యా జన్మించి ఎదిగే రహస్యం ఒక్కటే: అక్రమ సంబంధం!" టెంపో గంభీరంగా అన్నాడు.

రంగనాథం ఉక్కిరిబిక్కిరవుతూ చూశాడు. చెమట పూసల్లా అతని మొహాన్ని కప్పేసింది. వెర్రివాడిలా కాసేపు టెంపో వైపు చూస్తూ వుండిపోయాడతను. టెంపో సిగరెట్ వెలిగించాడు.

రంగనాథం మొహంమీద మెల్లిగా నవ్వు వ్యాపించింది. "మిస్టర్ టెంపో, మీ రీజనింగ్ అద్భుతం! కంగ్రాచ్యులేషన్స్. మీ పరిశోధన ముసుగు తొలగించి అసలు వ్యక్తిని మనకి చూపిస్తుందన్న నమ్మకం ఏర్పడింది నాకు. మీకు అంతా చెప్పేస్తాను. నన్ను కబంధహస్తం లోంచి తప్పించండి!"

"మిస్టర్ రంగనాథం, అసలు వ్యక్తి చిక్కాక నేను ఏం చేయాలి? చట్టానికి అప్పగించాలిగా?" టెంపో నవ్వుతూ అడిగాడు.

"అవసరంలేదు. వాడికి శిక్షపడక పోయినా ఇప్పటి దాకా చెల్లించినది రాకపోయినా ఐ డోంట్ కేర్! నన్ను తోలుబొమ్మలా ఆడిస్తూ, వాడి చేతిలో ఇరుక్కున్న ఎవిడెన్స్‌ని మీరు ఎలాగో—ఎలాగైనా సరే సంపా

యుస్ చాలు!" రంగనాథం ఉద్రేకంతో అన్నాడు.

"అతని చేతిలో ఇరుక్కున్న ఆ ఎవిడెన్స్ ఏమిటో నన్నే ఊహించమంటారా?" టెంపో నవ్వుతూ అడిగాడు.

"అవసరంలేదు. అంతా కక్కేస్తాను. శుక్రవారం లోగా మీరు వాడి వాడికోరలు పీకెయ్యాలి! లేకపోతే నేను సర్వనాశనం అయిపోతాను."

"మీరేకాదు; జ్వాల కూడా సర్వనాశనం అయిపోతుంది!" టెంపో నవ్వుతూ అన్నాడు.

"అయామ్ సారీ. మరిచిపోయాను" రంగనాథం సిగ్గుపడుతూ అన్నాడు.

"అవసరం వచ్చినప్పుడు మనిషి కంఫర్టబుల్‌గా ఇతర్ల గురించి మరిచిపోతాడు!" డిటెక్టివ్ టెంపో గంభీరంగా అన్నాడు. "ఆల్ రైట్, మీరు చెప్పకూడదనుకున్న విషయాలు చెప్పండి!"

రంగనాథం నిట్టూర్చాడు. తగ్గుస్వరంలో ప్రారంభించాడు.

అడ్డుతగలకుండా డిటెక్టివ్ టెంపో రంగనాథం చెప్పిందంతా విన్నాడు.

"మిస్టర్ రంగనాథం. తల్లిచాటు నుంచి దూరంగా వెళ్ళిపోయిన కోడిపిల్లల్ని తన్నుకుపోయే గద్దలా అతను మీరు పడేసిన కవర్లని తన్నుకుంటూ మాయమైపోయాడు. మళ్ళీ అతను తన పంజా విప్పేదాకా మనం ఏమీ చేయలేం."

"అతను పంజావిప్పితే నేను తట్టుకోలేను! రెండు లక్షలు! ఇటీజ్ హైలీ ఇంపాసిబుల్!" రంగనాథం కంగారుగా అన్నాడు.

"రెండు లక్షల్ని కవర్లో పెట్టి డస్టుబిన్‌లో గిరాటేయమని ఈసారి అతను చెప్పడు. జాగ్రత్తగా పార్సెల్స్ అందుకుంటాడు. ఆ సమయంలో మనం వల విసరాలి!"

"మీరు చెప్పేది బావుంది. అయితే రెండు లక్షలు నా దగ్గర లేవు. పాపుని వేలం వేయాల్సిందే...." రంగనాథం ఆగి సాలోచనగా చూశాడు. "మిస్టర్ టెంపో, ఎలాగా మీరు వాణ్ని పట్టేస్తారు. పార్సెల్లో నోట్లకి బదులు పేపర్ ముక్కలు వుంచేస్తాను!"

తన సమయస్ఫూర్తికి మురిసిపోతున్న రంగనాథం కళ్ళల్లోకి టెంపో నవ్వుతూ చూశాడు.

"పట్టుకోడానికి ప్రయత్నిస్తాను. అంతే! అతను మనకి దొరక్కపోతే, పేపరుముక్కలు పెట్టిన మీరు సంపూర్ణంగా మునిగిపోతారు. మోసం చేసిన మిమ్మల్ని, అతను ఊరికే వదలడు!"

రంగనాథం వెర్రిగా చూస్తూ తలపంకించాడు. "అయితే .. అయితే ఏం చేయమంటారు?" తడబడుతూ అడిగాడతను.

"అతను పట్టుబడితే, పైకం మనకి చిక్కినట్టే. లక్షలాది రూపాయల్ని అంత తొందరగా ఖర్చు చేయడతను! అంచేత రెండు లక్షల్ని సర్దండి. అందివ్వండి. మీరు ఇంకా తన కాలికింద కీటకంలా వున్నారన్న నమ్మకం అతనిలో వుండాలి. రెండు లక్షల్తో జారుకున్నా, వారం తరవాత మళ్ళీ మీకోసం గాలం వదుల్తాడు!" టెంపో సాలోచనగా అన్నాడు.

రంగనాథం తల అడ్డంగా, ఆవేశంగా వూగింది.

"అసంభవం!"

"అది అసంభవమైతే, ఏమిటి సంభవిస్తుందో నేను చెప్పలేను!" డిటెక్టివ్ టెంపో నవ్వుతూ అన్నాడు.

రంగనాథం నీళ్ళల్లో మునిగిపోతున్న ఈతరాని వ్యక్తిలా చూశాడు. ఏదో కూడికలూ, తీసివేతలూ వేసుకుంటున్నవాడిలా వుండిపోయాడు. కింది పెదవిని కసిగా కొరుక్కున్నాడు. "ఆల్ రైట్ మిస్టర్ టెంపో. నా సర్వశక్తుల్నీ కేంద్రీకరించి, ఈసారికి వాడికి ముడుపు చెల్లిస్తాను.... ఆ తరవాత...."

"తరవాత సంగతి తరవాత!" టెంపో అడ్డుకుంటూ అన్నాడు.

"మీ ఫీజు...." రంగనాథం అనుమానిస్తూ అన్నాడు.

"మొదట బ్లాక్ మెయిలర్ ఫీజుల గురించి తాపత్రయ పడండి!" టెంపో నవ్వుతూ అన్నాడు.

రంగనాథం మొహంమీద చిరునవ్వు కృతజ్ఞతా పూర్వకంగా ప్రత్యక్షమైంది. "మిస్టర్ టెంపో మరో సంగతి: వాడు అనుక్షణం నన్ను గమనిస్తున్నాడనిపిస్తోంది. నేను కదిలితే, నా వెనక ఎవడో ఒకడు కదులుతున్నట్టు అనిపిస్తోంది. అందుకే ఈ హోటల్ గదిలో మిమ్మల్ని కల్సుకునే ఏర్పాటు చేశాను. ఇప్పుడూ వాడు నన్ను చూస్తున్నాడేమో! ఎంతో జాగ్రత్తగా ఇక్కడికి వచ్చాను.... అయినా...."

"డోంట్ గెట్ వర్రీడ్! ఇది వాడు గమనించివుంటే శుక్రవారం ఇంకొంచెం పెనాల్టీ వడ్డిస్తాడు!"

"నా ఫోన్ ట్యాప్ చేయబడిందేమో అని భయంగా వుంది...."

టెంపో నవ్వాడు. "ఈ అపాయింట్ మెంట్ ఫిక్స్

అయినప్పుడే, మీరు ఫోన్ చేసినప్పుడే నాకా అనుమానం కలిగింది. ఆ అనుమానాన్ని నేను ముందు జాగ్రత్తతో నివృత్తి చేసుకున్నా. మీ టెలిఫోన్ క్లియర్ గా వుంది!"

రంగనాథం తేలిగ్గా నిట్టూర్చాడు. "థాంక్స్ ఎ లాట్, మిస్టర్ టెంపో! వాడు యేదైనా తెలియజేయగానే, మీకు తెలియజేస్తాను...." అంటూ లేచాడతను.

టెంపో అతన్ని ప్రశ్నార్థకంగా చూశాడు. "మిస్టర్ రంగనాథం, మీ షాపులో పనిచేసేవాళ్ళలో యెవరో ఒకరు బ్లాక్ మెయిలర్ అయ్యే అవకాశం వుందా?"

రంగనాథం తల అడ్డంగా వూగించాడు. "ముగ్గురు మగాళ్ళూ, ఆరుగురు ఆడపిల్లలూ పనిచేస్తున్నారు. మగాళ్ళలో మేనేజర్ గా వున్న సాంబమూర్తి ఒక్కడే కొంచెం పెద్దవాడు. షాపు ప్రారంభించినప్పట్నుంచీ అతను నా దగ్గరే వున్నాడు. నమ్మినబంటు. తతిమ్మా ఇద్దరూ కుర్రాళ్ళు. జ్వాల తప్ప అయిదుగురు ఆడపిల్లలూ ఇరవై యేళ్ళ లోపువాళ్ళే. అందరూ అమాయకులే. నిజం చెప్పాలంటే అంత తెలివితేటలు వాళ్ళకి వుండివుంటే నూటఇరవై రూపాయలకి నా దగ్గర చాకిరీ చేస్తూ కూచోరు!"

టెంపో చిన్నగా నవ్వాడు. "వాళ్ళకి లేకపోవచ్చు. వాళ్ళకి సంబంధించిన వాళ్ళెవరికో, వాళ్ళద్వారా మీ ఇద్దరి గురించీ...."

"మిస్టర్ టెంపో, జ్వాలకీ, నాకూ మధ్య జరిగే దాన్ని వాళ్ళు ఊహించలేరు కూడా! మేం .... అంత జాగ్రత్తగా వున్నాం...."

"ఆల్ రైట్; వెళ్ళిరండి" టెంపో నవ్వుతూ అన్నాడు.

రంగనాథం అంత జాగ్రత్తగా లేదని బ్లాక్ మెయిలర్ నిరూపించాడు!

6

రంగనాథం ఎన్నికల ఫలితం కోసం యెదురు చూస్తూ, దాదాపు ప్రసవవేదన పడుతున్న రాజకీయనాయకుడిలా గదిలో పచార్లు చేస్తున్నాడు.

ఎనిమిదోసారి అతను రిస్టువాచీ తీసుకున్నాడు. టెలిఫోన్ మోగడానికి ఇంకా అయిదు నిమిషాల వ్యవధి వుంది.

అయిదు నిమిషాల్లో అతని కంఠం కర్కశంగా, అమర్యాదకరంగా తనని బెదిరిస్తుంది; ఆజ్ఞాపిస్తుంది. తను చెప్పేది వింటే అతను యేమంటాడో....ఆలోచిస్తూ రంగనాథం చుట్టని ఆర్పేశాడు. కుర్చీలో కూలబడి, ఆగ్రహంతో టెలిఫోన్ని చూశాడు. అతనికి తనమీదా, భార్యమీదా, బ్లాక్ మెయిలర్ మీదా కోపం కొండలా పెరుగుతోంది. జ్వాలతో యేర్పరచుకున్న సంబంధం తనని ఇలా, ఇంతలా కాల్చిపారేస్తుందని ఊహించలేక పోయాడు తను....

రంగనాథం ఉలిక్కిపడి, మోగుతున్న టెలిఫోన్ని తటాలున అందుకున్నాడు. రిసీవర్ని చెవికి ఆనించి, బరువుగా ఊపిరిపీల్చి వదిలాడు.

"రంగనాథం?" బ్లాక్ మెయిలర్ కంఠం అతని చెవిలో గింగుర్లు తిరిగింది.

"ఆ.." అప్రయత్నంగా అన్నాడతను.

"నైవేద్యాన్ని శుభ్రంగా బ్రౌన్ పేపర్లో పాక్ చెయ్. సరిగ్గా పన్నెండు గంటలకి నీ స్కూటర్లో బయల్దేరు. ట్రాఫిక్ ఐలండ్ దగ్గర స్కూటర్ని వదిలెయ్. నలభై

రెండో నంబరు బస్సెక్కు. టెర్మినస్ దాకా టిక్కెట్టు తీసుకో. పార్సెల్ ని సీటుమీద మరిచిపోయి, టెర్మినస్ లో దిగిపో. ముప్పైమూడో నంబరు బస్సెక్కు...."

"ఒక్క క్షణం...." రంగనాథం అడ్డుతగిలాడు. అతని నుదురు చెమటతో తడుస్తోంది.

"మాట్లాడేప్పుడు అడ్డుతగలొద్దని నీకు ఇదివరకే చెప్పాను! ముప్పైమూడో...."

"ఇంపాసిబుల్!" రంగనాథం కంగారుగా అరిచాడు.

"వాట్!" బ్లాక్ మెయిలర్ కంఠంలో కోపం లేదు; ఆశ్చర్యం.

"పైకం.... పైకం సర్దుబాటు కాలేదు...." రంగనాథం తడబడ్డాడు.

"రంగనాథం, రంగు వెలిసిపోయేలా నీ బతుకుని బజార్లో ఉతికేస్తాను! నాతో సరసాలు...."

"అయామ్ సారీ! ప్లీస్ నన్ను నమ్ము! నువ్వడిగింది."

"చాలా చిన్న మొత్తం!"

"నీకు చిన్న మొత్తమే. నాకు కాదు! బీ రీజనబుల్ మరో వారం గడువియ్యి. ఎలాగో తంటాలుపడి...."

"షటప్! నన్ను తంటాలు పెట్టడానికి పైం అడుగుతున్నావ్. ఖడ్గం అతని చేతిలో వున్నంతకాలం మనిషిని ఆవు యేమీ చేయలేదు, రంగనాథం. నీ ముక్కుకి తగిలించబడిన తాడు యెంతకాలమైనా నా చేతిలో వుంటుంది!" అతను సగర్వంగా నవ్వాడు. ఆ నవ్వు కొరడా దెబ్బలా రంగనాథాన్ని తాకింది.

"యూ ఆర్ మిస్టేకన్. నాకలాంటి ఉద్దేశంలేదు! సర్దడానికి విశ్వప్రయత్నం చేశాను. వచ్చే శుక్రవారం తప్పకుండా చెల్లిస్తాను. మరో సంగతి! యేదో మొత్తం

తీసుకొని, నాకు విముక్తి కలిగించు!" రంగనాథం ప్రాధేయపడ్డాడు.

"ఆల్ రైట్ .... నెక్స్ట్ ఫ్రైడే నువ్వు సర్దాలి. సర్ది తీరుతావు! ఇది నీకు నేను మంజూరుచేస్తున్న మొట్ట మొదటి, చిట్టచివరి వాయిదా! ఇంక వాయిదాలుండవ్. కక్కమన్నప్పుడు నువ్వు కక్కాల్సిందే! వచ్చేవారం నువ్వు ఎంత చెల్లించుకోవాలో తెలుసుగా?"

రంగనాథం తేలిగ్గా నిట్టూర్చాడు. "తెలుసు. రెండు...."

అవతల కంఠం పగలబడి నవ్వింది. "అమాయకత్వం నటించొద్దు! ఈ వారంది రెండూ, పైవారం బాబతు నాలుగూ — మొత్తం ఆరు లక్షలు కక్కాలి నువ్వు!"

రంగనాథం వొళ్ళు ఒక్కసారిగా చల్లబడింది. "నో.. ఆరు నావల్ల కాదు! రెండు...."

"నీవల్ల కాదని మరోసారి చెప్పు!" అతని కంఠం కర్కశంగా సవాలు చేసింది. రంగనాథం గుటకలు మింగుతూ వుండిపోయాడు.

"రంగనాథం, వచ్చేవారం ఆరులక్షలు రెడీగా వుంచు. పొరపాటుచేస్తే ఏం జరుగుతుందో నీకు అర్థమయ్యేలా చెప్తాను; నువ్వూ, నీ జ్వాలా వందలాది క్యాసెట్లలో బంధించబడి దేశమంతా పంపిణీ చేయబడతారు!"

"నో!" రంగనాథం బొంగురుగా అరిచాడు.

"యస్, రంగనాథం! శుక్రవారం నువ్వు ఆరూ ఇవ్వకపోతే, శనివారం అరవైకి మీ బూతు బొమ్మల్ని వేలం వేసేస్తాను! ఈలోగా తిక్క వేషాలు వేయొద్దు!"

"ప్లీస్ .... బీ రీజనబుల్ ... అంత మొత్తం నేను

అర్జించలేను.... సర్దలేను...."

అతను గొల్లుమని నవ్వాడు. తటాలున ఆ నవ్వు ఆగింది.

"తనకిందున్న గుడ్లు యెన్నో కోడిపెట్టకి తెలీకపోవచ్చు. కానీ, మనిషికి తెలుసు! అనుకుంటే నువ్వు అర్జించగలవు! నీలాంటివాడి చేతికి వద్దంటే కూడా వస్తుంది డబ్బు!"

అటువైపున డిస్కనెక్టు చేయబడింది. రిసీవర్ని పెట్టేయడం మరిచిపోయి రంగనాథం వెర్రివాడిలా కూచుండిపోయాడు.

అయిదునిమిషాల తరవాత తెప్పరిల్లి, రంగనాథం సాలోచనగా ఒక నంబరు తిప్పాడు.

"డిటెక్టివ్ టెంపో."

"మిస్టర్ టెంపో, రంగనాథం మాట్లాడుతూంట. అతను ఫోన్ చేశాడు...." అంటూ రంగనాథం ప్రారంభించాడు. బ్లాక్ మెయిలర్ తో సాగిన సంభాషణని పూసగుచ్చినట్టు వినిపించాడు.

"రంగనాథంగారూ, ఇవాళ అతని కోటా చెల్లిస్తానన్నారు నాతో. ఎందుకు టైం అడిగారు?" రంగనాథం కథనం విన్నాక టెంపో ప్రశ్నించాడు.

రంగనాథం నిట్టూర్చాడు. "సర్దుబాటు కాలేదు. లావాదేవీలన్నింటినీ నా భార్య కంట్రోల్ చేస్తోంది. గుడ్లమ్మి, పోగైన పైకాన్ని బ్యాంకులో జమచేసి, ఆమెకి లెక్కలు వివరించడమే రంగనాథం అనబడే ఈ నమ్మిన బంటు చేసేపని!" అతని కంఠంలో ఉక్రోషం, కసీ ధ్వనించాయి.

"ఐసీ.... అయినా, ఆమెకి ఏదో చెప్పి సర్దాల్సింది!"

టెంపో అన్నాడు.

"ఏదో కాదు; యెంతో చెప్పాను, బిజినెస్ డీలింగ్స్‌లో పీకల మీదికి వచ్చిందన్నాను. నా వ్యాపార పై పుణ్యమంతా ఉపయోగించాను. ఆవిడకి అర్థంకాలేదు. అరే, ఎండిపోయిన గడ్డనుంచీ మీరు నీళ్ళు పిండగలరు. మా ఆవిడనుంచీ పైసా తీసుకోలేరు! చివరకి, దామోదర్ కూడా చెప్పిచూశాడు.."

"దామోదర్ ఎవరు?" డిటెక్టివ్ టెంపో ప్రశ్నించాడు.

"నా భార్య తమ్ముడు. సాధారణంగా నా భార్య తన తండ్రిమాట, తమ్ముడిమాటా కాదనేదికాదు. ఈసారి దానికేదో తిక్కరేగింది. అది సంతకం చేస్తేగాని బ్యాంకులోంచీ డబ్బురాదు!" రంగనాథం చాడీ చెప్తున్నట్టు అన్నాడు.

"ఆల్ రైట్..మీ ప్రయత్నంలో మీరుండండి. నా ప్రయత్నంలో నేనుంటాను" టెంపో సలహా యిచ్చాడు.

"మిస్టర్ టెంపో, గోడకి యెదురుగా నుంచున్నాను. వెనక్కి తిరగలేను; అటువైపుకి దూకలేను! మీ ప్రయత్నమే ఫలించాలి! అయామ్ హెల్ప్‌లెస్!" రంగనాథం దీనంగా అన్నాడు.

"చూద్దాం."

7

డిటెక్టివ్ టెంపో కాఫీ తాగేసి, సిగరెట్ వెలిగించాడు.

గత రాత్రినుంచీ తను సాగించిన పరిశోధన అట్టే తృప్తికరంగాలేదు. ఆలోచిస్తూ టెంపో కాళ్ళని ముందున్న టేబుల్ మీద మోపాడు. తృప్తికరంగాలేని పరిశోధన

అతనిలో ఏదో అర్థంలేని ఆలోచనల్ని రేపుతోంది. టెలిఫోన్ మోత అతని ఆలోచనలకి అంతరాయం కలిగించింది.

భుజానికీ, తలకీ మధ్య రిసీవర్ని ఇరికించి, వాల్చిన తలతో నొక్కిపెట్టి, పెదాల మధ్యనుంచీ సిగరెట్ని ఇవతలికి లాగాడు టెంపో.

"యస్?"

"గుడ్ మార్నింగ్ గురూ!" ఇన్స్పెక్టర్ పృధ్వీరావ్. కంఠం హుషారుగా ధ్వనించింది.

"పొద్దుటే పోలీసులు 'గుడ్ మార్నింగ్' అంటూ ఫోన్ చేస్తే, అది 'బాడ్ మార్నింగే' అని నా నమ్మకం!" టెంపో చిన్నగా నవ్వాడు. "వాట్ న్యూస్?"

పృధ్వీరావ్ పకపక నవ్వాడు. "యూ మే బీ రైట్! టెంపో, అఘమేఘాలమీద నా ఆఫీసుకి వస్తావా?"

"ఏమిటి కథ? నీ ఆఫీసులో యెవర్నైనా, ఎవరేనా కిడ్నాప్ చేశారా?" డిటెక్టివ్ టెంపో నవ్వుతూ ప్రశ్నించాడు.

ఇన్స్పెక్టర్ పృధ్వీరావ్ యెవరో చక్కిలిగింతలు పెట్టినట్టు నవ్వాడు. "అసలు సంగతి వింటే నువ్వు జోకులు రువ్వవు; నవ్వవు!"

"వాట్?" టెంపో కాళ్ళని కిందికి దించి అరిచాడు.

"రంగనాధం నీ క్లయింటా?" ఇన్స్పెక్టర్ పృధ్వీరావ్ ప్రశ్నించాడు.

"రంగనాధం?"

"బి. రంగనాధం, గజం టెక్స్టైల్స్ ప్రొప్రయిటర్..."

టెంపో క్షణకాలం తటపటాయించాడు. శ్వాస వ్యవ

పాపం పోలీసుల్లాగా వెళ్ళకూడదన్నాడు రంగనాథం. ఆలోచిస్తూ టెంపో నుదుర్ని చిట్లించాడు.

"గుర్తున్నట్టులేదు..."

ఇన్‌స్పెక్టర్ పృథ్వీరావ్ చిన్నగా నవ్వాడు. "కమాన్, టెంపో. నీ క్లయింటు కాన్ఫిడెన్స్‌ని నువ్వేం భంగపరచనక్కర్లేదు! అతను నా ప్రశ్నలకి సరిగ్గా సమాధానాలివ్వలేను, టెంపోగారు, టెంపోగారంటూ జపం చేస్తున్నాడు!"

"ఏమిటి సంగతి? అతన్నెందుకు ప్రశ్నిస్తున్నావ్?" టెంపో ఆశ్చర్యంతో అరిచాడు.

"వ్యాపారంలో మూతికాలే పరిస్థితి యెదురైతే, బట్టల వ్యాపారి తెలివిగా మంటరాజేసి షాపు తగలెట్టేసి, ఏమీ ఎరగనివాడిలా నిద్రపోతాడు! ఇన్స్యూరెన్స్ వాళ్ళు రెండుచేతులా షాపతనికి చెల్లిస్తారు! ఇదంతా నీకు తెలుసుగా! రంగనాథంకూడా అదే చేశాడు..."

"వాట్?"

"రాత్రి రెండుగంటల ప్రాంతంలో అతను తన బట్టల షాపులోకి వెళ్ళాడు. అరగంట తరవాత ఇంటికి తిరిగి వెళ్ళాడు. పొద్దుటే షాపులోంచీ పొగ ఇతరులికి చిమ్ముతోంది. నిప్పులేందే పొగరాదు!"

"అంతా కళ్ళారా చూసినట్టు చెపుతున్నావ్! నీకెలా తెలుసు?"

ఇన్‌స్పెక్టర్ పృథ్వీరావ్ సగర్వంగా నవ్వాడు. "మా పోలీసులకి సహస్ర నేత్రాలు! నీ కళ్ళతో చూస్తారు; నీ చెవులతో వింటారు! రాత్రి గస్తీ తిరిగే గూర్ఖా తేజ్‌బహదూర్ రెండు కళ్ళతో చూశాడు. చూసిందాన్ని శుభ్రంగా వర్ణించాడు."

టెంపో చెయ్యి రిసీవర్‌ని గట్టిగా పట్టుకుంది. "పృథ్వీ, అతన్ని అరెస్టు చేశావా?"

"ఈ మధ్య సిటీలో నాలుగు షాపులు ఇలాగే తగలబడ్డాయి. ఇన్సూరెన్స్ కంపెనీ గగ్గోలెత్తిపోతోంది. ఈ 'మంట'లో ఏముందో, మంట వెనక ఏముందో కనిపెట్టమని మమ్మల్ని పురమాయించారు....అంచేత అతన్ని క్వశ్చనింగ్ కి తీసుకొచ్చాను అన్ని ప్రశ్నలకీ అతని సమాధానం ఒక్కటే: 'టెంపోగారు, టెంపోగారు!'"

టెంపో తటాలున లేచాడు. "అయిదునిమిషాల్లో అక్కడుంటాను! పృథ్వీ..."

"తొందరేం లేదు. అతను నీ క్లయింటో, కాదో నీకు గుర్తులేదుగా!" పృథ్వీరావ్ నవ్వుతూ అన్నాడు.

"వస్తాను. చూస్తాను. అప్పుడు గుర్తొస్తుంది!" అంటూ రిసీవర్ని పడేశాడు.

* * *

"టెంపోగారూ, నన్ను నమ్మండి. నేను ఆ దారుణం చేయలేదు!" రంగనాథం ఆవేశంతో, ఆవేదనతో అన్నాడు. ఒక్క రోజులో పదేళ్ళ వయసు పెరిగినట్టుందతనికి. జుట్టు చిందరవందరగా వుంది. వాళ్ళిద్దర్నీ ఇన్‌స్పెక్టర్ ఏకాంతంలో వదిలాడు.

"రాత్రి రెండుగంటల ప్రాంతంలో మీరు షాపుకెందుకు వెళ్ళారు?" టెంపో ప్రశ్నించాడు.

"పోలీసుల్లాగే మీరు ప్రశ్నిస్తున్నారు! నేను రాత్రి ఇంట్లోంచీ కదల్లేదు!" రంగనాథం ఉద్రేకంతో అన్నాడు.

"అయితే గూర్ఖా అబద్ధం చెప్పాడా?" టెంపో

ప్రశ్నించాడు.

"నిజం మాత్రం చెప్పలేదనిపిస్తోంది...."

"ఎందుకు? అతను మీకు శత్రువా?"

"అతనితో స్నేహితమే లేదు! శత్రుత్వం యెలా వస్తుంది?" రంగనాథం ఎదురు ప్రశ్న వేశాడు.

"మీరు షాపులో కెళ్ళారు, అతను పలకరించాడు, మీరు సమాధానం చెప్పారు...."

"నో!"

"....అరగంట తరవాత మీరు స్కూటర్ మీద ఇంటి కెళ్ళారు. అప్పుడతను మీ ఇంటిసమీపంలో వున్నాడు."

"ఆ గూర్ఖా వెధవ అబద్ధమాడుతున్నాడు!" రంగనాథం హుంకరించాడు. అతని కళ్ళు ఎర్రగా వున్నాయి.

టెంపో సిగరెట్ వెలిగించి పాకెట్ని అతనివైపు విసిరాడు. రంగనాథం పాకెట్ని టెంపోవైపు తోశాడు. జేబులోంచి సిగార్ తీసి వెలిగించాడు. టెంపో అతన్ని నవ్వుతూ చూశాడు

"మిష్టర్ రంగనాథం, మీరు అబద్ధమాడుతున్నారు!"

రంగనాథం ఎర్రటి కళ్ళు అదోలా చూశాయి.

"ఎందుకు?"

"మీ షాపుని మీరు తగలబెట్టారు...."

"ఎందుకు?" రంగనాథం అరిచాడు, బొంగురుగా.

"అమాయకత్వం నటించకండి. కావాలంటే చెప్తాను: మీకు పెద్ద మొత్తంలో డబ్బు కావాలి. మరోవిధంగా సర్దే శక్తి మీకు లేదు. షాపు తగలబడితే, ఫైర్ యాక్సిడెంట్ పాలసీమీద ఇన్సూరెన్స్ కంపెనీ మీకు పుష్కలంగా డబ్బు చెల్లిస్తుంది!"

"మిష్టర్ టెంపో, ఇది ఘోరం! ఇన్సూరెన్స్ కంపెనీ

నా భార్యకు డబ్బు చెల్లిస్తుంది. వ్యాపారం పూర్తిగా ఆమె పేరిటే వుందని మీకు ఇదివరకే చెప్పాను!" రంగనాథం కంఠంలో విచారం, నిస్సహాయతా జంటస్వరాల్లా పలికాయి.

““కావచ్చు. ధారాళంగా డబ్బున్నప్పుడు యేదో సాకుతో ఆమెనుంచీ మీక్కావాల్సింది లాక్కోవచ్చు."

"మిస్టర్ టెంపో, ఇలా అనుమానించే పని పోలీసు వాళ్ళకి వదిలేయండి. మీ అన్వేషణ సాగించండి. అసలు వ్యక్తిని పట్టండి!" రంగనాథం ఉద్రేకంతో అన్నాడు.

డిటెక్టివ్ టెంపో తటాలున లేచాడు. "ఇన్‌స్పెక్టర్‌తో నేను చెప్తాను. మీరు ఇంటికెళ్ళండి.... అన్నట్టు మీరు నన్ను ఎందుకు నియమించుకున్నారో ఇన్‌స్పెక్టర్‌కి చెప్పారా?"

"లేదు. అడిగాడు. మీతో చర్చించాలన్నాను. ఎవరికీ చెప్పలేనని మీకు తెలుసు!" రంగనాథం బలహీనంగా అన్నాడు.

"ఓకే. తరవాత కలుస్తాను" అంటూ టెంపో జోరుగా బైటికి వెళ్ళిపోయాడు.

* * *

డిటెక్టివ్ టెంపో వేళ్ళు తలుపుమీద చప్పుడు చేశాయి. తలుపు తెరుచుకుంది. గళ్ళలుంగీ, నీలంరంగు బనీనూ ధరించిన తేజ్‌బహదూర్ ఎర్రటి కళ్ళతో ప్రశ్నార్థకంగా చూశాడు.

"క్యాహోనా సాబ్?"

"బహదూర్, నీతో మాట్లాడాలి...." అంటూ టెంపో చిన్న గదిలోకి ప్రవేశించాడు.

కింద పరిచిన చాపని వోసారి చూసి, తేజ్ బహ

దూర్ టెంపో వైపు తిరిగాడు. "అవ్ ...."

"డిటెక్టివ్ టెంపో."

తేజ్ బహదూర్ కళ్ళల్లో భయం, గౌరవం ప్రత్యక్షమయ్యాయి. అతని పెదవులూ, సన్నటి మీసాలూ కదిలాయి. కానీ మాటలు బైటికి రాలేదు.

"బహదూర్, రంగనాథం నీకు తెలుసా?" టెంపో ప్రశ్నించాడు.

"గజం టెక్స్టైల్స్ మాలిక్—రంగనాథం సాబ్ తెలుసు సాబ్ ...."

"రాత్రి అతన్ని నువ్వు చూశావ్. అదంతా వివరంగా చెప్పు!" టెంపో నవ్వుతూ అన్నాడు.

"అదంతా పోలీసులకి చెప్పేశాను, సాబ్...." తేజ్ బహదూర్ అనుమానిస్తూ అన్నాడు.

"పోలీసులకి ఏం చెప్పావ్?" టెంపో నవ్వుతూ ప్రశ్నించాడు.

"అదంతా తమకి యెందుకు సాబ్?"

"ఇన్స్పెక్టర్ పృధ్వీరావ్, నేనూ ఆ కేసుని చూస్తున్నాం...."

బహదూర్ కళ్ళల్లో అనుమానం మాయమైంది. "పూఛోండి, సాబ్" అన్నాడతను.

"ఫర్వాలేదు. త్వరగా చెప్పాలి"

"రాత్రి రెండు గంటలు దాటింది సాబ్. గజం టెక్స్టైల్స్ సమీపంలో నడుస్తున్నాను. రంగనాథం సాబ్ షాపుముందు స్కూటర్ ఆపి, ఆగాడు. నేను షాపుని సమీపించేసరికి ఆయన తాళాలు తెరిచి, షట్టర్ని పైకి తోశాడు. నమస్తే చెప్పి, ఆయన్ని పలకరించాను. ఆ వేళప్పుడు షాపులో పనేమిటని అడిగాను. స్టాక్ వచ్చిం

దనీ, డెలివరీ తీసుకోవాలనీ అన్నారు."

"బహదూర్, షాపుముందు లైటుందా? అతన్ని నువ్వు బాగా చూశావా?" టెంపో ప్రశ్నించాడు.

"షాపు ముందు లైటులేదు సాబ్. స్కూటర్ దిగి, నడిచేటప్పుడు, కొంచెం దూరంనుంచీ చూశాను. తరవాత స్కూటర్ దగ్గరగా ఆగాను. స్కూటర్ ఆయనదే పాత బజాజ్ ని అమ్మేసి, ఈ మధ్య ఆయన కైనటిక్ హోండా కొన్నాడు. కొత్త స్కూటరు కొన్నరోజు నా నెల మామూలుతో బాటు టీ కూడా ఇప్పించారు. ఆయన స్కూటర్ నాకు బాగా గుర్తు. షాపులో దూరి, షట్టర్ని సగం పైగా కిందికి లాగారాయన. అప్పుడే ఆయన్ని పలకరించాను" బహదూర్ హరికథకి టెంపో అడ్డుతగిలాడు.

"అయితే షాపులోకి వెళ్ళాక కూడా అతన్ని నువ్వు బాగా చూడలేదు, అవునా?"

"అవసరంలేదు సాబ్. ఆయన ఆయనే అని నాకు తెలుసు. ఆయన యెప్పుడూ తెల్లపాంటు వేసుకుంటారు. ఆయన పాంటూ, బూట్లూ—బ్రౌన్ కలర్ బూట్లు—నాకు బాగా కనిపించాయి. షాపులో కెళ్ళగానే ఆయన లైటు వేశారు. పైగా ఆయన రంగనాథం సాబే అని నేను ఆ తరవాత కూడా గమనించాను!"

"ఎట్లా?" సిగరెట్ వెలిగిస్తూ టెంపో ప్రశ్నించాడు.

"ఆయన్ని పలకరించి నేను నడుస్తూ వెళ్ళిపోయాను. దాదాపు అరగంట తరవాత ఆయన స్కూటర్ నన్ను దాటి, దగ్గర్లోనే వున్న ఇంటి కాంపౌండులోకి వెళ్ళింది. నేను అక్కడే ఆగాను. గేటులోకి తిరిగేటప్పుడు కాలుతున్న సిగరెట్ ని ఆయన రోడ్డుమీద పడేశారు.... మాఫ్ కర్నా.. బీడీ కాల్చుకుందుకు అగ్గిపెట్టె లేదు.

ఆయన పారేసిన సిగరెట్ పీకతో బీడీ ముట్టించుకుంటూ అక్కడే నిలబడ్డాను. రంగనాథంగారు స్కూటర్ని షెడ్ లో పెట్టి, తలుపు తెరుచుకొని ఇంట్లోకి వెళ్ళి పోయారు..” బహదూర్ ఆగాడు.

“బహదూర్, మరొకర్ని చూసి, నువ్వు రంగనాథం అనుకోలేదుగా?”

బహదూర్ దెబ్బతిన్నట్టు చూశాడు. “లేదు సాబ్. పదేళ్ళుగా ఆ వీధిలో షాపుల్ని కాపలా కాస్తున్నాను సాబ్. రంగనాథం సాబ్ నాకు బాగా తెలుసు. ఆయన తల బాగా కిందికి వాల్చి నడుస్తారు. కొద్దిగా చీకటిగా వున్నా, నడిచే విధానాన్ని బట్టి ఆయనే అని తెలుసుకున్నాను సాబ్. ఆయన కాకపోతే షాపులోకి వెళ్ళనిచ్చేవాణ్ణి కాను సాబ్!”

టెంపో అతన్ని నవ్వుతూ చూశాడు. “బహదూర్, ఒళ్ళంతా కళ్ళు చేసుకుని నీ డ్యూటీని నిజాయితీగా చేస్తున్నావ్!”

బహదూర్ మొహం విప్పారింది. “షుక్రియా సాబ్. అలా వున్నా కూడా పొద్దుట అయిదుగురు షాపు యజమానులు నన్ను ఎగతాళి చేశారు సాబ్. ‘తిరుగుతూనే వుంటానంటావ్. షాపులు తగలబడుతూనే వున్నాయ్!’ అన్నారు సాబ్. అన్నట్టు ఉదయం కాఫీహోటల్లో రంగనాథంసాబ్ గారి షాపు కాలుతున్నట్టు విన్నాను సాబ్. నాకు నమ్మ బుద్ధి కాలేదు. వెళ్ళి చూశాను. రాత్రి రెండుగంటలప్పుడు షాపు ఠీక్ గా వుంది. ఆ మాటే అక్కడున్న పోలీసువాళ్ళతో అన్నాను.”

“తరవాత?”

“రంగనాథం సాబ్ ‘నీ కాపలా ఇలా వుంది!’

అన్నాడు కోపంగా. నేను రౌండ్స్ తిరిగాననీ, ఆయన కూడా చూశారనీ అన్నాను. అయిన తను అటు వేపు రాలేదన్నారు! నాకు మతిపోయింది. నేను అబద్ధాలాడను. నా నిజాయితీని ఆయన అవమానించారు. అ మాటే అన్నాను. దాంతో ఇన్‌స్పెక్టర్ సాబ్ నన్ను వెయ్యి ప్రశ్నలు వేశారు. రంగనాథం సాబ్‌ని ప్రశ్నలతో సతాయించాడు. స్టేషన్‌కి ఇద్దర్నీ తీసికెళ్ళారు. నా స్టేట్‌మెంట్ తీసుకుని 'వెళ్ళమన్నారు....'' అంటూ ఆగి, బహాదూర్ అదోలా చూశాడు. "సాబ్, రంగనాథం సాబ్ చాలా పెద్దమనిషి. ఆయన ఎందుకు అబద్ధాలాడుతున్నాడు?"

టెంపో చిన్నగా నవ్వాడు. "అది కనుక్కోడానికే నీ నుంచి నిజాన్ని వినాలని వచ్చాను. వస్తాను" అంటూ పదిరూపాయల నోటుని అతనికి అందించాడు.

క్షణకాలం తటపటాయించి, బహాదూర్ నోటుని అందుకున్నాడు. "షుక్రియా సాబ్!" అన్నాడు నోటుతో సలాం చేస్తూ.

8

డిటెక్టివ్ టెంపో బజర్ నొక్కాడు. హాల్లో చెయిమ్స్ మోగాయి.

"ఎవరూ? తలుపు తెరిచేవుంది!" స్త్రీ కంఠం లోపల్నుంచి తారస్థాయిలో అరిచింది.

గొళ్ళెం పెట్టకుండా మూయబడిన తలుపుని తోసుకుంటూ టెంపో హాల్లోకి ప్రవేశించాడు. మధ్యలో సోఫాలో పద్మాసనం వేసుక్కూచున్న భారీ స్త్రీ అతన్ని ప్రశ్నార్థకంగా చూసింది.

"ఎవరు?" అందామె. అక్షరాలు తడిపప్పుతో బాటు

ఆమె నోట్లో నలుగుతూ వెలికి వచ్చాయి.

'మీరెవరు?' అని ఆమె వివరంగా అడగనందుకు సంతోషిస్తూ టెంపో చిరునవ్వుతో చూశాడు.

"రంగనాథంగారితో మాట్లాడాలి...."

"మేడమీద గదిలో వున్నారు. అరిచినా ఆయనకి వినపడదు. మీరే వెళ్ళండి" అందామె నిర్లక్ష్యంగా.

సంతోషిస్తూ టెంపో చకచకా మేడమెట్లవైపు అడుగులేశాడు.

గుమ్మంలో నిలబడ్డ టెంపోని రంగనాథం ఆశ్చర్యంతో చూశాడు. క్షణంలో ఆశ్చర్యాన్ని తరిమివేస్తూ అతని మొహంలో అదుర్దా ప్రత్యక్షమైంది. అప్రయత్నంగా ముందుకి నడిచాడతను.

"మీరు....ఇక్కడ! లోపలికి రండి...." అన్నాడతను.

టెంపో లోపల ప్రవేశించాడు. ఆదరాబాదరా తలుపు మూసి, రంగనాథం మంచంవైపు నడిచాడు. టెంపోకి యెదురుగావున్న సోఫా చూపిస్తూ, మంచం మీద చతికిలపడ్డాడు. టెంపో కూచున్నాడు.

"మిస్టర్ టెంపో....మీరు....యెందుకు వచ్చారు? అయామ్ సారీ ...మీరు రావడం నా కిష్టమే. కానీ.... అతనికి తెలిస్తే...." అన్నాడతను తగ్గుస్వరంలో.

టెంపో సిగరెట్ వెలిగించి, అతన్ని చిరునవ్వుతో చూశాడు. "మిస్టర్ రంగనాథం, మీరు అబద్ధాలాడతారనుకోలేదు!"

"మిస్టర్ టెంపో!"

"రాత్రి మీరు మీ కైనటిక్ హోండాలో మీ షాపుకి వెళ్ళారు. వయిట్ పాంటూ, బ్రౌన్ షూస్ వేసు

కున్నారు. అరగంట తరువాత యింటికి తిరిగొచ్చారు. సిగరెట్ పీకని మా యింటిముందు, రోడ్డుమీద పారే శారు...."

"ఇదంతా మీ కెవరు చెప్పారు? పోలీసులా?" రంగనాథం అడ్డు తగిలాడు.

"గూర్ఖా లేక్ బహదూర్."

రంగనాథం పిడికిళ్ళు బిగుసుకున్నాయి అతని ముఖం కందగడ్డలా అయింది. "ఆ వెధవకి చూపు మందగించింది. ఎవర్నో చూసి నేననుకున్నాడు!"

"బహదూర్ చూపులు బాగానే వున్నాయి. అతను అంతా చూశాడు. చూసిందంతా చెప్పాడు!" టెంపో నవ్వుతూ అన్నాడు. "మిస్టర్ రంగనాథం, మీరు నాతో నిజం చెప్పొచ్చు!"

రంగనాథం బరువుగా నిట్టూర్చాడు. "బహదూర్ పొరబడ్డాడు. ఎందుకంటే నేను రాత్రి గడప దాటలేదు. నిజం చెప్పాలంటే, ఈ గదిలోంచీ కదలేదు! ఇంకా చెప్పాలంటే, నేను పాన్ వేసుకోను; యెప్పుడూ సిగరెట్ కాల్చను. చెప్పులు వేసుకుంటాను; కరోనా సిగార్ కాలుస్తాను! వాడు అబద్ధాలాడుతున్నాడు."

"ఎందుకు?"

"వాడు సరిగా పహరా తిరగడం లేదని యిరుగు పొరుగు షాపులవాళ్ళు అన్నారు. నేనూ అన్నాను. తను సక్రమంగా డ్యూటీ చేసే నిజాయితీపరుడని చాటుకోడానికి ఆ వెధవ కథలు కల్పించాడు!" రంగనాథం ఆగ్రహంతో అన్నాడు.

"ఎవరో మీ స్కూటర్ మీద మీ షాపుకి వెళ్ళారు

ఎవరో మీ తాళాలతో మీ షాపుని రాత్రి రెండుగంట లప్పుడు తెరిచారు. ఎవరో ఆ తరువాత మీ షాపు నుండి మీ స్కూటరుమీద మీ యింటికి వచ్చారు. ఇదంతా ఖచ్చితంగా జరిగింది. ఎందుకంటే రాత్రి రెండుగంటల ప్రాంతంలో మీ షాపు అంటుకుంది. ఎవరో వెళ్ళి తాళాలు తెరిచి, మంట పెడితేగానీ షాపు అంటుకోదు" టొంపో నవ్వుతూ అన్నాడు.

"ఎవరు?"

"ఎవరైనా మీ స్కూటరు తాళాన్ని, తలవాకిలి తాళాన్ని, షాపు తాళాన్ని ఉపయోగించారు. ఇవన్నీ ఎవరిదగ్గరున్నాయో వాళ్ళే అంతా చేయగలరు. అన్నీ ఉన్న వ్యక్తి మీరే!"

రంగనాథం తటాలున మంచంమీంచి లేచాడు. ఉద్రేకంతో టొంపోని క్షణకాలం చూశాడు. మెల్లిగా తనని అదుపులో పెట్టుకుంటూ, మళ్ళీ కూలబడ్డాడు. దీనంగా టొంపో కళ్ళలోకి చూశాడు.

"మిస్టర్ టొంపో, నేను ఆ పాడుపని చేయలేదు! పొద్దుట మీరు విచారించేదాకా నాకు ఇన్స్యూరెన్స్ ఆలోచనే రాలేదు."

"మీరు కాకపోతే మరెవరో ఆ పని చేశారు. ఎవరు?" టొంపో అన్నాడు.

రంగనాథం నిస్సహాయంగా చూశాడు.

"మిస్టర్ రంగనాథం, ఇంటి తాళంచెవి, స్కూటర్ కీ, షాపు తాళాలూ—వీటన్నింటిని మీరు ఎక్కడుంచారు?"

మంచం పక్కనే వున్న టీపాయ్‌మీద పెట్టిన లెదర్ బాగ్‌ని రంగనాథం చూపించాడు. "స్కూటర్ తాళం,

షాపు తాళాలూ యెప్పుడూ అందులో వుంటాయి. రాత్రంతా ఆ లెదర్ బ్యాగ్ అక్కడే వుంది. ఇంటితాళాలు బీరువామీద పడేస్తాం."

టెంపో సాలోచనగా తల పంకించాడు.

"మిస్టర్ టెంపో, నన్ను నమ్మండి! నా షాపుని నేను తగలబెట్టుకోను!" రంగనాథం ఉద్రేకంతో అన్నాడు.

టెంపో మారు పలక్కుండా లేచాడు. రంగనాథం ముందు పచార్లు ప్రారంభించాడు. ఠిటాలున ఆగి, అతని ముఖంలోకి తీక్షణంగా చూశాడు.

"మిస్టర్ రంగనాథం, మీరు కాకపోతే మరో వ్యక్తి ఒక్కడే ఆ పని చేసివుండాలి....మీ తరువాత, షాపుని తగలబెట్టే మోటివ్ అతనికొక్కడికే వుంది!"

"ఎవరు?...." రంగనాథం కళ్ళు పెద్దవి చేస్తూ చూశాడు.

"బ్లాక్ మెయిలర్!"

రంగనాథం ఉలిక్కిపడి, ఆయోమయంగా చూశాడు. టెంపో తదేకంగా అతన్ని చూశాడు.

"మాట ప్రకారం శుక్రవారం మీరు చెల్లించలేక పోయారు. మరో వారం గడువు అడిగారు. ఈ వారం రెండులక్షలు చెల్లించలేని మీరు వచ్చేవారం ఆరులక్షలు చెల్లించగలరనే నమ్మకం అతనిలో వుండివుండక పోవచ్చు. మీకు డబ్బొస్తేకానీ, అతని జేబు నిండదు! మీకు డబ్బు రావడానికి—పెద్ద ఎత్తున రావడానికి— అతను సహాయం చేయాలనుకుని వుంటాడు. షాపు కాలి పోతే ఇన్సూరెన్స్ పైకం మీకు అందుతుంది. దాన్ని మీ నుండి అతను లాక్కోవచ్చు!" టెంపో కంఠం గంభీరంగా ధ్వనించింది.

రంగనాథం కటాలున మంచంమీంచీ లేచాడు. ఆవేశంతో టెంపోవైపు చూశాడు. అతని మొహంమీద స్వేదబిందువులు మెరుస్తున్నాయి.

"మైగాడ్! మిస్టర్ టెంపో, ఆ రోజు అతనన్న మాటలు ఈ క్షణంలో నాకు గుర్తొస్తున్నాయి. 'తన కిందున్న గుడ్లు ఎన్నో కోడిపెట్టకి తెలీకపోవచ్చు. కానీ మనిషికి తెలుసు! నీలాంటివాడి చేతికి వద్దంటే కూడా వస్తుంది డబ్బు!" అన్నాడతను. ఇవాళ ఉదయం అతను మళ్ళీ ఫోన్ చేశాడు...."

"వాట్?"

"వెంటనే ఇన్సూరెన్స్ క్లెయిమ్ పెట్టమన్నాడు. పైకం గుంజి, తన 'బాకీ' తీర్చమన్నాడు. అవసరమైతే ఎంతో కొంత పర్సెంటేజీ ఇన్సూరెన్స్ అధికార్లకి పారేయమని సలహా కూడా యిచ్చాడు!" రంగనాథం కంఠం ఉద్రేకంతో వణికింది.

డిటెక్టివ్ టెంపో మొహంమీద చిరునవ్వు తాండవించింది. ఆరిపోయిన సిగరెట్‌ని యాష్‌ట్రేలో కుక్కి మరో సిగరెట్ వెలిగించాడు.

మళ్ళీ యేదో అనుమానం అతన్ని పీక్కుతినడం ప్రారంభించింది. బ్లాక్‌మెయిలర్ మూర్ఖంగా ప్రవర్తించడు. రంగనాథం స్కూటర్‌లో వెళ్ళి, షాపుని తగలపెట్టి, అనుమానం రంగనాథంపైకి సరఫరా అయ్యేలా ప్రయత్నించడు. కానీ, గూర్ఖా సాక్ష్యం ప్రకారం అనుమానం రంగనాథం వైపు వేలెత్తి చూపుతోంది! యెక్కడో, యేదో పొరపాటు వుంది. తనకి అర్థంకాని చిక్కుముడి ఎక్కడో వుంది!

అసలు అంత రాత్రివేళ గూర్ఖా తనని చూస్తాడనీ,

తనని రంగనాథంగా అనుకుంటాడనీ అతనెందుకు ఊహించాడు? అలా ఊహించి ఉంటాడా? ఇంతకీ తన ఆలోచనలు సరైన మార్గంలో సాగుతున్నాయా?

"మిస్టర్ టెంపో...."

ఆలోచనల్లోంచీ కిందికి దిగి, టెంపో ప్రశ్నార్థకంగా చూశాడు.

"మీరు త్వరగా ఏదో చేయాలి. నా షాపుని ఇన్సూరెన్స్ పైకం కోసం నేనే కాల్చేశానని బజారులో అందరూ అనుకుంటున్నారు! అది అపఖ్యాతి! దాన్ని నేను భరించలేను. ఆ నేరం నేను చేయలేదని నిరూపించండి! ఆ బ్లాక్ మెయిలర్ ఉచ్చులోంచీ నన్ను తప్పించండి! ఈ రెండు సహాయాలూ మీరు చేసితీరాలి!" రంగనాథం దీనంగా ప్రార్థించాడు.

"ప్రయత్నిస్తాను...." అంటూ టెంపో గుమ్మంవైపు కదిలాడు. తలుపు తెరవబోతూ ఆగి, వెనుతిరిగి రంగనాథంవైపు చూశాడు.

"మిస్టర్ రంగనాథం, మీకు అతను పంపించిన రిజిష్టర్ కవరెక్కడుంది?"

"నా దగ్గరే దాచివుంచాను. ఏం?" రంగనాథం ప్రశ్నించాడు.

"ఆ రోజా యింకా ఉత్తరాలు వచ్చాయా?" సమాధానంగా టెంపో ప్రశ్నించాడు.

"ఆ.... రెండు ఇన్‌లాండ్ లెటర్లు వచ్చాయి...."

"అవి మూడూ నాకు కావాలి."

"టెంపోగారూ, దేనికి? ఆ రెండూ మా మామగారూ, నా బావమరిదీ రాశారు...."

"రిజిష్టర్ కవరుమీద అతని వేలిముద్ర లుంటాయి.

అలాగే దానిమీద పోస్టుమన్ వీ, మీవీ, ఫోటోగ్రాఫీకులో హ్యాండిల్ చేసిన వ్యక్తులవీ ఉన్నాయి. మీ అందరి వేలి ముద్రల నుండీ అతని ముద్రల్ని వేరుచేసి చూడాలి."

రంగనాథం అరనిమిషంపాటు తల పంకించాడు. "ఖచ్చితంగా. రెండు ఇన్ లాండ్ లెటర్లూ మా ఆవిడ కిచ్చాను. పట్టుకొస్తాను" అంటూ కదిలాడతను.

టెంపో తోటలోకి చూస్తున్న కిటికీ ముందుకి జరిగాడు. సిగరెట్ వెలిగించి, ఆలోచిస్తూ యువతలకి చూడ సాగేడు. ఉత్తరాల అవసరానికి తను యేదో కారణం చెప్పాడు. కానీ వేలిముద్రల కోసం ఉత్తరాల్ని తను తీసుకోవడంలేదు. వేలిముద్రల ఆధారంతో తను ఈ కేసుని పరిష్కరించలేడని టెంపోకి తెలుసు....

9

"థాంక్స్ ఎలాట్, సుధాకర్! యూ ఆర్ గ్రేట్ హెల్ప్! నువ్వు చెప్పిన విషయాలన్నీ నాకు యెంతో ఉపయోగిస్తాయ్!" డిటెక్టివ్ టెంపో ఉత్సాహంగా మౌత్ పీస్ లోకి అరిచాడు.

"మిస్టర్ టెంపో, యూ ఆర్ వెల్ కమ్! ఇంతకీ ఆ వ్యక్తి మీ పరగణాలో ఏ మర్డరేనా చేశాడా, కొంప తీసి? ఇంతవరకూ అతనిమీద యిక్కడ ఏ కేసూ రికార్డు కాలేదు!" క్రైంబ్రాంచ్ ఇన్ స్పెక్టర్ కంఠం మద్రాసు నుంచి టెలిఫోన్ తీగలమ్మట పాకుతూ టెంపో చెవిలో ప్రతిధ్వనించింది.

టెంపో చిన్నగా నవ్వాడు. "నాట్ మర్డర్. మనుషుల్ని ప్రాణాలు తీయడంతో కాకుండా అనేక విధాలుగా చంపొచ్చు సుధాకర్! మన సబ్జెక్ట్ అపనే చేస్తున్నాడు. రాత్రి మళ్ళీ ఫోన్ చేస్తాను. ఐ విల్ గివ్ యూ

ఎ డిటైల్డ్ రిపోర్టు! ఓకే!"

"ఓకే. ఎనీ థింగ్ ఎల్స్?" ఇన్‌స్పెక్టర్ సుధాకర్ నవ్వుతూ ప్రశ్నించాడు.

"యస్. గివ్ మై లవ్ టూ మిసెస్ సుధాకర్!" టెంపో నవ్వుతూ అన్నాడు.

"సర్టెన్లీ. నేనిచ్చే లవ్ ఆమెకి ఎలాగూ చాలడం లేదు!" ఇన్‌స్పెక్టర్ సుధాకర్ పకపకా నవ్వాడు. క్షణ కాలం అతనితో శృతి కలిపి, టెంపో రిసీవర్ పడేశాడు.

* * *

స్టేట్ బ్యాంక్ ఆఫ్ ఇండియా, నేతాజీరోడ్ బ్రాంచ్ ముందు టాక్సీ ఆగింది.

డిటెక్టివ్ టెంపో దిగి, బాంక్ వేపు అడుగులు వేశాడు. రెండుగంటల నుంచీ, ఎనిమిది బాంకుల్లో సాగిన తన అన్వేషణ గిట్టుబాటు కాలేదు. ఇక రెండు బ్రాంచీలే మిగిలాయి వాటిలోనూ తనకు కావాల్సింది దొరక్క పోతే, తన అంచనా తప్పినట్టే!

అంచనా తప్పితే ఆ తరువాత ఏం చేయాలి? ఆలోచిస్తూ టెంపో బ్యాంక్ మేనేజర్ గదిలోకి దూరాడు. మేనేజర్ కంచితపాదం తలెత్తి విసుగ్గా చూశాడు. క్షణంలో అతని విసుగు మాయమైపోయింది.

"వెల్‌కమ్ మిస్టర్ టెంపో! రాకరాక వచ్చారు. కూచోండి!" కంచితపాదం హుషారుగా అన్నాడు.

టెంపో అతని ముందు కూచున్నాడు. కంచితపాదం ప్రశ్నార్థకంగా చూశాడు.

"అకౌంట్ ఓపెన్ చేయాలనుకుంటున్నారా....?" ఉత్సాహంగా అడిగాడతను.

"ఓపెన్ చేయబడి వుంటుంది అనుకుంటున్న ఒక అకౌంట్ గురించి కనుక్కోవాలనుకుంటున్నా!" టెంపో నవ్వుతూ అన్నాడు.

కుంచితపాదం నిరుత్సాహంగా చూశాడు. "అయితే అది మీ అకౌంట్ అయివుండదు!"

"నాచురల్!"

"మిస్టర్ టెంపో, యూ నో ది రూల్స్. ఒకరి అకౌంట్ గురించి మరొకరికి చెప్పడం...." చిరునవ్వుతో వాక్యాన్ని పూర్తిచేశాడు, కుంచితపాదం.

టెంపో చిన్నగా నవ్వి సిగరెట్ వెలిగించాడు. "రూల్స్ వుంది అప్పుడప్పుడూ రిలాక్స్ చేయడానికే!"

"ఆల్ రైట్ చెప్పండి...."

"ఫ్రెష్ అకౌంట్స్ కార్యక్రమం చూసే వ్యక్తిని పిలిపించండి; చెప్తాను."

అప్పుడే గదిలోకి లెడ్జర్ పట్టుకొచ్చిన నౌఖర్ని చూస్తూ గంగాధర్‌ని పిలవమన్నాడు కుంచితపాదం. రెండు నిమిషాల్లో గంగాధర్ గదిలో హాజరయ్యాడు. మేనేజరు అతనికి విషయం వివరించాడు.

"అతను పల్చటి తోలుబొమ్మలా సన్నగా పొడుగ్గా వుంటాడు. పొట్టిగా కత్తిరించిన క్రాపు. ఎప్పుడూ పొట్టి చేతుల చొక్కా వేసుకుంటాడు. ఎప్పుడూ జర్దాకిళ్ళీ నములుతూ వుంటాడు. అతను ఈ మధ్య మీ బ్యాంకులో అకౌంట్ ప్రారంభించి వుండాలి...."

గంగాధర్ కళ్ళు చిట్లించాడు. "పేరు చెప్పండి. రోజూ ఎన్నో మొహాల్ని చూస్తూ వుంటాం...."

డిటెక్టివ్ టెంపో చెప్పాడు. గంగాధర్ తల పంకించాడు. "ఇప్పుడే వస్తాను. రికార్డ్సు రిఫర్ చేసి

చూడాలి ..." అంటూ కదలబోయాడు.

"మిస్టర్ గంగాధర్, మీకు మరో క్లూ ఇస్తాను. అతను ఎడంచేత్తో రాస్తాడు...."

గంగాధర్ కళ్ళు మెరిశాయి. "పోయిన్నెల అనుకుంటాను....ఎడంచేత్తో సంతకాలు చేసి ఒకతను అకౌంట్ ఓపెన్ చేశాడు. పేరు గుర్తులేదు. జస్టెమోమెంట్!" అంటూ అతను గదిలోంచి ఇవతలికి నడిచాడు.

"మిస్టర్ టెంపో, ఇంతకీ అతనెవరు? అతని ఖాతా గురించి వివరాలు మీ కెందుకు?" మేనేజర్ కుంచితపాదం అడిగాడు.

"ఒక కేసు విషయంలో అతనికి సహాయం చేశాను. నా ఫీజు ఎగ్గొట్టాడు! నేను టేకప్ చేసిన కేసు మూలంగా అతనికి బాగా లాభించింది. అడిగితే పైసా రాదే దన్నాడు. మీ బ్యాంకులో దాచుకున్నట్టు నా పరిశోధనలో తేలింది. కన్ఫర్మ్ చేసుకుని అతిన్ని నిలేసి కక్కిస్తాను...."

"ఒక పని చేయండి. అతను యివ్వగానే మా బ్రాంచిలో పాతిక వేలు పడేసి అకౌంట్ తెరవండి" కుంచితపాదం కులాసాగా అన్నాడు. "అన్నట్టు అతన్నుంచీ పాతిక వేలు వస్తాయా?"

"అతను ఇవ్వాల్సిన మొత్తంలో పాతిక వేలు పాతికో వంతు మాత్రమే!" టెంపో నవ్వుతూ అన్నాడు.

"యూ ఆర్ కరెక్ట్! టెంపోగారూ, అతని పేరుతో సేవింగ్స్ అకౌంటుంది!" లెడ్జర్ని మోసుకువస్తున్న గంగాధర్ ఉత్సాహంగా అన్నాడు.

డిటెక్టివ్ టెంపోలో యేదో ఉద్రేకం కట్టలు తెంచు

లో డానికి ప్రయత్నించింది.

"ఎప్పుడెప్పుడు ఎంతెంత జమచేశాడో చెప్పండి!" టెంపో అన్నాడు.

"నాలుగో తేదీ అయిదువందలు జమచేశాడు. పదకొండో తేదీ వెయ్యి. పద్దెనిమిదిన రెండువేలు. ఇరవై అయిదున నాలుగువేలు. ఈ నెల ఒకటో తారీఖున ఎనిమిది వేలు. ఎనిమిదిన పదహారు వేలు. పదిహేనో తారీఖున ముప్పై రెండు వేలు. ఇరవై రెండున లక్ష రూపాలు...."

"గుడ్! వారం వారం మల్టిప్లై అవుతూ వెళ్ళింది! ఎ గుడ్ ఎకౌంట్ హోల్డర్!" మేనేజరు కుంచితపాదం ఉద్రేకంతో అరిచాడు.

"నిస్సందేహంగా" టెంపో నవ్వుతూ అన్నాడు.

"గంగాధర్, ఆయన యేదీనా విత్ డ్రా చేశాడా?" కుంచితపాదం ప్రశ్నించాడు.

"నో విత్ డ్రాల్స్, సర్!" గంగాధర్ నవ్వుతూ అన్నాడు.

"నైస్. ఈసారి ఆయన వచ్చినప్పుడు నా దగ్గరకు తీసుకురా. ఐవిల్ సీ దట్ హి పుట్స్ సమ్ అమౌంట్ ఇన్ ఎఫ్. డి!" కుంచితపాదం మెరిసే కళ్ళతో అన్నాడు.

"అలాగే సర్...."

"మిస్టర్ కుంచితపాదం, థాంక్యూ వెరీమచ్. వెళ్తాను" అంటూ టెంపో లేచాడు.

"కూచోండి. కాఫీ తీసుకుందురుగానీ. అన్నట్టు మీ ఖాతా...." కుంచితపాదం నవ్వుతూ హెచ్చరించాడు.

టెంపో చిరునవ్వుతో చూశాడు. "తప్పకుండా. అతన్ని కలుసుకుని వసూలు చేస్తాను. మీకే యిచ్చే

స్తాను!"

"థాంక్స్ అండ్ గుడ్ లక్!"

"కాఫీ వద్దు. మరోసారి...." అంటూ టెంపో కది లాడు.

లెడ్జర్ పట్టుకున్న గంగాధర్ ముందు నడుస్తున్నాడు. టెంపో అతని దగ్గరగా చేరాడు.

"మిస్టర్ గంగాధర్, అతని అప్లికేషన్ ఫారమ్నీ, స్పెసిమెన్ సిగ్నేచర్నీ వోసారి చూపించండి. అతనే ఇతనని నేను ఖచ్చితంగా తెల్సుకోవాలి. లేకపోతే, నా డబ్బు నాకు రాదు!"

గంగాధర్ నవ్వాడు. "రండి. చూద్దురుగానీ!"

10

పేవ్ మెంట్ మీద నిలబడి టెంపో ఎదురుగా వున్న సన్నటి వీధిలోకి పరకాయించి చూశాడు.

ఆ వీధిలో లైట్లు వెలగడంలేదు. మెయిన్ రోడ్డుని ఆనుకుని వున్న పాత బిల్డింగ్ ఆ వీధిలోకి సాగింది. 'హ—మాన్ లా—' రూపంలో నియాన్ సైన్ వెలుగు తోంది. హనుమాన్ లాడ్జి! నవ్వుకుంటూ టెంపో కొంద గజాల దూరంలో వున్న పబ్లిక్ టెలిఫోన్ బూత్ వైపు నడిచాడు,

లోపల దూరి, రిసీవరెత్తి డయల్ టోన్ విన్నాడు. సిగరెట్ని పెదాలమధ్య ఇరికించి, చూపుడువేలితో ఒక నంబర్ డయల్ చేశాడు.

"యస్!...." అవతలి కంఠంలో అధికారం ఉట్టి పడింది.

"పృథ్వీరావ్! వున్నపళాన బయల్దేరు. ఓల్డు టౌన్లో మెయిన్ రోడ్డుమీదున్న హనుమాన్ లాడ్జికి రా. సెకెండ్

ఫ్లోర్, రూం నంబర్ 116 ముందు నిలబడు...."

"ఎందుకు? ఏమిటి? ఎక్కణ్నుంచీ మాట్లాడుతూ సస్పెన్స్ క్రియేట్ చేస్తున్నావ్?" ఇన్‌స్పెక్టర్ పృథ్వీరావ్ అడ్డు తగిలాడు.

"పృథ్వీ, 'ఆకతాయి' అంటే అర్థం తెలుసా?" టెంపో నవ్వుతూ ప్రశ్నించాడు.

ఇన్‌స్పెక్టర్ పృథ్వీరావ్ నిట్టూర్చాడు. "పోకిరి వెధవ...."

"మార్కులు సున్నా! కొంపలకి నిప్పెట్టేవాడు. పాపులకి కూడా అని అర్థం చెప్పుకోవచ్చు....!"

"కమాన్, టెంపో, షూట్!" పృథ్వీరావ్ ఉషారుగా అరిచాడు.

"రైట్! గది నంబరు 116. మూసిన తలుపు ముందు నుంచో. లోపల జరిగే నాటకాన్ని, శ్రవ్య నాటికలా విను. రంగనాథం పాపుని తగలబెట్టిన వ్యక్తి, సమయం చూసి యివతలకి మారుతాడు. ఒక చేత్తో రివాల్వరు, రెండో చేత్తో బేడీలు పట్టుకుని అతనికి స్వాగతం చెప్పు!"

"అయిదు నిమిషాల్లో అక్కడుంటా!" పృథ్వీరావ్ అరిచాడు. "గురూ, ఇంతకీ ఎవరు?"

"ప్రత్యక్షమైనప్పుడు చూస్తావుగా!" నవ్వుతూ టెంపో రిసీవర్ని పడేసి, బూత్‌లోంచి యివతలకి, గాలిలోకి నడిచాడు.

11

యాభై గజాల దూరంలో కారాగింది. సెకండ్ ఫ్లోర్ బాల్కనీలో నిలబడ్డ టెంపో వెనక్కి జరిగాడు. చకచకా తనకి కావాల్సిన గది వేపు నడిచాడు.

తలుపుమీద అతని వేళ్ళ కణుపులు చప్పుడు చేశాయి.

"ఎవరు....?" బొంగురు కంఠం చిరాకుగా గద్దించింది.

"రూమ్ సర్వీస్ సార్...." టెంపో బిగ్గరగా అన్నాడు.

"తలుపు తోయ్!"

టెంపో తలుపు తోసుకుని గదిలోకి దూరాడు. అతని వీపు తలుపుని మూస్తూ, అనుకుంది.

"నేనేదీ ఆర్డరివ్వ...." అతని కంఠం మధ్యలో మూగపోయింది. ఆశ్చర్యం, కోపం, అనుమానం అన్నీ చేతకాని చిత్రకారుడు కలగాపులగంగా కలిపిన రంగుల్లా అతని మొహంమీద ప్రత్యక్షమయ్యాయి.

టెంపో అతన్నే చిరునవ్వుతో చూస్తున్నాడు. మంచం మీద అతను గెడకర్రలా పొడుగ్గా పడుకున్నాడు. అతని చేతుల్లో తెరిచిన డిబొనైర్ పత్రిక వుంది.

"ఎవర్నువ్వు?" గద్దించాడతను మోచేతుల్ని మంచం మీద ఆన్చి లేచే ప్రయత్నం చేస్తూ.

"నువ్వు తీసిన జ్వాల, రంగనాథం ఫోటోలకన్నా డిబొనైర్‌లో ఫోటోలు ఆకర్షణీయంగా వున్నాయా?" డిటెక్టివ్ టెంపో నవ్వుతూ ప్రశ్నించాడు.

అతని కళ్ళల్లో యేదో ఒకసారి వెలిగి, ఆరిపోయింది. అతను స్ప్రింగ్ టాయ్‌లా తటాలున లేచాడు. కాళ్ళు కిందికి దించి మంచంమీద కూచున్నాడు.

"హూ ఆర్ యూ? ఏమిటా వాగుడు?"

"డిటెక్టివ్ టెంపో పేరు వినేవుంటావు.." టెంపో

నవ్వుతూ సిగరెట్ వెలిగించాడు.

"నేను విన్న పేపర్లలో నీ పేరులేదు! గెటౌట్ ...." హుంకరించాడతను.

"రంగనాథంకి సంబంధించిన ఫోటోలూ, నెగటివులూ, క్యాసెట్లూ, అతన్నుంచీ గుంజినన్న లక్షా అరవై మూడు వేలా అయిదువందలూ ఇచ్చేస్తే వెళ్ళిపోతాను!" టెంపో నవ్వుతూ అన్నాడు.

"దారితప్పి వచ్చావా? మెంటల్ కార్ఖానానుంచీ తప్పించుకువచ్చావా?" అతని కంఠంలో వెటకారం గంటలా మోగింది.

"రంగనాథం ...."

"ఎవడా సింగినాదాం?" హుంకరించాడతను.

"రంగనాథం అనే ఆ సింగినాదం నీ బావ అనీ నీకు నేను పరిచయం చేయాలా దామోదర్?" టెంపో ఎగతాళిగా అన్నాడు.

దామోదర్ ఉలిక్కిపడ్డాడు. అతని కళ్ళు రక్తంతో తడుస్తున్నట్టు ఎర్రగా అవుతున్నాయి. అతను తటాలున లేచి, గౌత్తుగా నిలబడ్డాడు.

"ఆల్ రైట్ ... రంగనాథం-మా బావ రంగనాథం నాకు తెలుసు. అయితే నువ్వనేదేమిటి?" జర్దా నముల్తూ ఎగతాళిగా అన్నాడతను.

"అక్క మొగుణ్ణి బ్లాక్ మెయిల్ చేసిన ఘనత చరిత్రలో నీకే దక్కుతుందంటున్నాను, దామోదర్!" టెంపో నవ్వుతూ అన్నాడు.

"పిచ్చిపట్టిందా? బావని నేనెందుకు బ్లాక్ మెయిల్ చేస్తాను?"

"సాధారణంగా ఎవరు ఎవర్ని బ్లాక్ మెయిల్ చేసినా

అది డబ్బుకోసమే!"

"నాన్ సెన్స్! అడిగితే బావ నాకు అక్షరలక్షలి స్తాడు ...అయినా నీలో ఈ కంగాడీ దేనికి! బైటికి నడు!" దామోదర్ బెదిరింపుగా చూస్తూ రెండడుగులు ముందుకు వేశాడు.

డిటెక్టివ్ టెంపో రెండడుగులు ముందుకువేసి, ఆగాడు. శూలంతో పొడుస్తున్నట్టు అతన్ని తీక్షణంగా చూశాడు. "బ్లాక్ మెయిల్ చేయడమే కాదు, అతని షాపుకి నిప్పు పెట్టావు!"

"శ్భవహో!" దామోదర్ వెటకారంగా అన్నాడు. "డబ్బుకోసం బావని బ్లాక్ మెయిల్ చేశాను. బావుంది. షాపుని యెందుకు కాలుస్తాను? అదికూడా చెప్పు. నవ్వు కోడానికి తరవాత నాకు పనికొస్తుంది!"

"నవ్వే అవకాశం నీకుండదు, దామోదర్! రంగ నాథం వొట్టిపోయిన ఆవులా తయారయ్యాడు. రెండు లక్షలు సర్దలేకపోయాడు. సర్దలేడనీ నీకు తెలుసు! అందుకే షాపుని లంకలా కాల్చావు. ఇన్సూరెన్స్ పైకం వస్తుంది. అది నీకు చదివించబడుతుంది!"

దామోదర్ రౌద్రంగా చూశాడు. "ముక్కూ మొహం తెలీని మూర్ఖుడెవడో గదిలోకి జొరబడి, బుద్ధి లేకుండా వాగుతూ వుం-టే వింటూ కూచోడానికి నాకు వోపిక లేదు! మర్యాదగా వెళ్తావా? పోలీసుల్ని పిలవ మంటావా?"

"పోలీసుల పేరు ఉచ్చరించడానికే నువ్వు భయ పడుతావనుకున్నాను. నీ ధైర్యాన్ని మెచ్చుకుంటున్నా!" అంటూ టెంపో తలుపువైపు తిరిగాడు. "పృథ్వీరావ్, దామోదర్ కి అర్జెంటుగా నువ్వు కావాలిట. కమిన్!"

టెంపో కంఠం గదిలో ప్రతిధ్వనించింది. అతను దామోదర్ వైపు తిరిగాడు.

దామోదర్ అయోమయంగా చూస్తున్నాడు. చిన్న చప్పుడుతో తలుపు తెరుచుకుంది. గొళ్ళెం బిగించి, ఇన్‌స్పెక్టర్ పృథ్వీరాజ్ టెంపో పక్కగా నడిచాడు. దామోదర్ మొహంలో రక్తం కిందికి పరుగెడుతోంది. ఆశ్చర్యం విశ్వరూపంతో అతని కళ్ళల్లోంచి తొంగి చూస్తోంది. రెండు క్షణాల్లో అతను తెప్పరిల్లాడు. ఇన్‌స్పెక్టర్ చేతిలోని రివాల్వర్‌ని క్షణకాలం చూసి రెప్పలు పైకెత్తాడు.

"ఇన్‌స్పెక్టర్, ప్లీస్ టేక్ దిస్ లూనటిక్ అవే! అర్థంపర్థంలేని మాటల్తో నన్ను అవమానిస్తున్నాడు" దామోదర్ దర్పం ఉట్టిపడేలా అన్నాడు.

ఇన్‌స్పెక్టర్ పృథ్వీరాజ్ చేతిలోని రివాల్వర్ అతని వైపు కదిలింది.

"టెంపో, ఇతనెవరు?"

"రంగనాథం భార్య తమ్ముడు. రంగనాథంని బ్లాక్ మెయిల్ చేసిన వ్యక్తి. రంగనాథం బట్టల షాపుని తగలబెట్టిన వ్యక్తి. త్రీ ఇన్ వన్!" టెంపో నవ్వుతూ అన్నాడు.

"ఇది అన్యాయం....!" దా మో ద ర్ అరవడం ప్రారంభించాడు.

"షటప్!" పృథ్వీరాజ్ కంఠం అతని చేతిలోని రివాల్వర్‌లా చప్పుడు చేసింది. "టెంపో, అర్థమయ్యేలా చెప్పు!" అన్నాడతను టెంపోని వోరగా చూస్తూ.

"రంగనాథం తన షాపులో సేల్స్ గర్ల్‌గా పని చేస్తున్న జ్యోతితో సంబంధం డెవలప్ చేసుకున్నాడు.

ఆ విషయం పసిగట్టిన దామోదర్ అతన్ని బ్లాక్ మెయిల్ చేశాడు....” బ్లాక్ మెయిల్ గురించీ, వారం వారం రెట్టింపైన మొత్తం గురించీ టెంపో వివరించాడు. మధ్యలో దామోదర్ అడ్డుతగలబోయాడు. పృథ్వీరావ్ రివాల్వర్ అతని నోరు నొక్కేసింది.

సిగరెట్ పీకని దూరంగా విసిరి టెంపో ప్రారంభించాడు:

“రంగనాథం బోడి చెయ్యి చూపించాక, దామోదర్ బుర్ర చురుగ్గా ఆలోచించింది. షాపు కాలిపోతే ఇన్సూరెన్స్ కంపెనీ డబ్బిస్తుంది. పొదగబడిన పిల్లని తన్నుకుపోయే డేగలా ఆ పైకాన్ని తన్నుకుపోడానికి దామోదర్ ఎత్తువేశాడు. రాత్రి షాపుని తగలబెట్టాడు. పొద్దుటే....”

“నో! నేను ఏ పాపం ఎరగను! ఇన్స్పెక్టర్, టెంపో గారు క్రైమ్ రచయితలా ఊహిస్తున్నారు!” దామోదర్ బొబ్బలెట్టాడు. ఇన్స్పెక్టర్ సమక్షంలో తనని గౌరవంగా సంబోధిస్తున్న అతన్ని డిటెక్టివ్ టెంపో చిరునవ్వుతో చూశాడు.

“రంగనాథం ఇంట్లోకీ, కైటికీ ధారాళంగా వెళ్ళి రాగలిగే అవకాశం వున్న దామోదర్ రాత్రి అతని సంచీలోంచీ స్కూటర్ తాళాన్ని, షాపు తాళాన్నీ తస్కరించాడు. స్కూటర్ మీద షాపుకెళ్ళాడు. అనుకోని విధంగా గూర్ఖా ప్రత్యక్షమై పలకరించాడు, కైనటిక్ హోండానీ, తల బాగా వంచి నడిచే విధానాన్నిచూసి, ఇతన్ని రంగనాథమే అనుకున్నాడతను. పలకరించేసరికి, కంగారుపడిన దామోదర్ సహజంగా, షాపు యజమానిలా మాట్లాడాడు....”

“ఇన్స్పెక్టర్, నిరాధారంగా నామీద ఇతను నింద

చేస్తున్నాడు! నేను చట్టరీత్యా చర్య తీసుకుంటాను. మీరు విట్నెస్‌గా వున్నారు!" దామోదర్ హుంకరించాడు.

పృథ్వీరావ్ ప్రశ్నార్థకంగా, వోరగా టెంపోని చూశాడు. టెంపో చిరునవ్వు నవ్వాడు.

"పృథ్వీరావ్. ఇతను షాపుని తగలబెట్టాడు. దానికి అవసరమైన సాక్ష్యాధారాలున్నాయ్! ఒకటి; తను చూసినప్పుడు. షాపులో వున్న రంగనాథం బ్రౌన్ కలర్ షూస్ వేసుకున్నట్టు గూర్ఖా తేజ్ బహదూర్ చెప్పాడు. పొద్దుటే నేను రంగనాథం ఇంటికెళ్లాను. రంగనాథం చెప్పులు తప్ప బూట్లు వాడడు. అయితే అక్కడ బ్రౌన్ షూస్ వున్నాయి. వాటి సైజు ఆరు. రంగనాథం పాదాలు పెద్దవి. అతని చెప్పుల సైజు ఎనిమిది. అంటే, రంగనాథం ఇంట్లో వున్న బూట్లు దామోదర్‌వి. అవి తన తమ్ముడివని రంగనాథం భార్య నాతో అంది...."

"నో!" దామోదర్ కేక పెట్టాడు.

"యస్. వాటిని నిర్లక్ష్యంగా అక్కడ వదిలేసి, యథాలాపంగా దామోదర్ వేరే జత బూట్లు వేసుకున్నాడు. రోజంతా అక్కడా ఇక్కడా తిరిగి, ఊరెళ్తున్నట్టు ఇంట్లో చెప్పి, ఈ గూట్లో దాక్కున్నాడు. తరవాత, రోడ్లోంచి కాంపౌండులోకి వెళ్లేముందు రంగనాథం కాలుతున్న సిగరెట్ పీకని పారేసినట్టూ ఆ ముక్కలో బీడీ కాల్చుతున్నట్టూ గూర్ఖా చెప్పాడు. రంగనాథం సిగరెట్లు అస్సలు కాల్చడు. అతను కాల్చేది కరోనా సిగార్. దామోదర్ సిగరెట్స్ కాలుస్తాడని మంచం పక్కన పడున్న పీకలకుప్ప చెప్తోంది!

"మరో సంగతి: దామోదర్ తన షాపుని సాధార

ణంగా రాడంటూ రంగనాథం నాతో చెప్పాడు. ఆ రోజు పొద్దుటే బ్రౌన్ షూని నేను పరీక్షించాను. బూటు అడుగు భాగంలో చీర ధర వేసి అతికించే 'స్టిక్కర్' అతుక్కుంది. 'రూ. 285/-' అని వేసి వున్న ఆ స్టిక్కర్ని జేబులో పడేసుకొని రంగనాథంకి చూపించాను. స్టిక్కర్ మీద దస్తూరీ తన గుమస్తా సాంబయ్యాదిదని ఖచ్చితంగా చెప్పాడు!

"అంటే, అక్కయ్య ఇంటి తాళంచెవిని జాగ్రత్త చేసుకుని దామోదర్ చప్పుడుకాకుండా షాపుకి నిప్పంటించి, ఏమీ ఎరగనివాడిలా ఎక్కడికక్కడ పెట్టేసి పడుకున్నాడు. అతను ఇంట్లోకి వెళ్ళి తలుపేసుకోడం గూర్ఖా కళ్ళారా చూశాడు!" టెంపో ఆగి సిగరెట్ వెలిగించాడు.

ఇన్స్పెక్టర్ పృథ్వీరాజ్ వజ్రాల్లా మెరుస్తున్న కళ్ళని దామోదర్ వైపు తిప్పాడు. దామోదర్ మొహంలో నెత్తురుచుక్క లేదు. అతని నుదురు చెమటతో మెరుస్తోంది. ఎండిపోతున్న పెదవులు అదురుతున్నాయి.

"ఇన్స్పెక్టర్ గారూ.... బావ.... సలహామీదే షాపుకి నిప్పెట్టేశాను. డబ్బు రావాలనీ షాపుని కాల్చడం తప్ప మరో మార్గం లేదనీ బావ నాతో వాపోయాడు.. ఇది నిజం. నేను.... బావని .... బ్లాక్ మెయిల్ .... చేయ లేదు!" దామోదర్ తడబడుతూ అన్నాడు.

డిటెక్టివ్ టెంపో బిగ్గరగా నవ్వాడు. "పృథ్వీరాజ్, తన ఆట కట్టయిందని తెలుసుకున్న దామోదర్ తెలివిగా అబద్ధాలాడుతున్నాడు. అతను రంగనాథంని బ్లాక్ మెయిల్ చేశాడు. అతన్ని, ఈ గదినీ సోదాచేయి. స్టేట్ బాంక్ ఆఫ్ ఇండియా, అకౌంట్ నంబర్ 9709

పాస్ బుక్ నీకు దొక్కుతుంది. అందులో పోయిన్నెల నాలుగో తారీఖునుంచీ, వారం వ్యవధిలో అయిదువందలూ వెయ్యీ—ఇలా రెట్టింపవుతూ ఎనిమిది శుక్రవారాల్లో మొత్తాలు జమచేయ'డ్డ ఎంట్రీస్ వుంటాయ్!"

ఇన్‌స్పెక్టర్ పృథ్వీరావ్ ముందుకి కదిలాడు. దామోదర్ ఎర్రటి కళ్ళతో వెర్రివాడిలా చూశాడు. అతని చూపులు మూసిన తలుపులమీద పడ్డాయి. లేడిలా గొంతబోయిన అతని డొక్కలో రివాల్వర్ కొన గుచ్చుకుంది. దామోదర్ బలహీనంగా, నేలమీద కూర్చుండి పోయాడు. రెండు చేతుల్తో మొహాన్ని కప్పేసుకున్నాడు. ఇన్‌స్పెక్టర్ పృథ్వీరావ్ జేబులోంచి బేడీలు తీశాడు.

డిటెక్టివ్ టెంపో సిగరెట్ పీకని గిరాటేసి, చిరునవ్వుతో చూస్తూండిపోయాడు.

12

"మిస్టర్ టెంపో, నేను నమ్మలేకుండా వున్నాను! దామోదర్, నా బావమరిది ఇంత ఘోరం యెందుకు చేశాడు?" రంగనాథం ఆవేశంగా ప్రశ్నించాడు.

"డబ్బుకోసం మాత్రమే కాదు!" డిటెక్టివ్ టెంపో నవ్వాడు. అతని పక్కనే కూచున్న ఇన్‌స్పెక్టర్ పృథ్వీరావ్ నవ్వుతూ తలాడించాడు.

"మరెందుకు?" రంగనాథం ఆశ్చర్యంగా అన్నాడు.

"చదువుకునే రోజుల్లో, జ్వాలని అతను విపరీతంగా ప్రేమించాడు. చిరుకగడలా వుండే దామోదర్‌ని జ్వాల బొత్తిగా పట్టించుకోలేదు. అతన్నామె ఇగ్నోర్ చేసింది. కొంతకాలం గడిచింది. మద్రాసు వదిలేసి జ్వాల పొట్ట కోసం ఈ ఊరొచ్చి, మీ దగ్గర చేరింది.

"చాలా కాలం తర్వాత దామోదర్ ఆమెని ఇక్కడ చూశాడు. ఒకరోజు రాత్రి ఎనిమిది ప్రాంతంలో ఆమెని కలుసుకోడానికి ప్రయత్నించాడు. తన ప్రేమను రిన్యూ చేసుకోవాలనుకున్నాడు. ఆ రాత్రి ఆమె గదిలోంచి ఇవతలకివచ్చి నడవసాగింది. దామోదర్ ఫాలో చేశాడు. ఆమె హోటల్ ఎమరాల్డులోని ఒక గదిలోకి వెళ్ళింది. ఆమెపట్ల రెండోసారి పిచ్చి ముదిరిన దామోదర్ గది ముందు నక్కి దాక్కున్నాడు.

"ఆ గదిలో జ్వాల ఒంటరిగా లేదనీ, తన బావ ఆమెకి తోడుగా వున్నాడనీ కనుక్కోడానికి దామోదర్ కి ఆట్టేసేపు పట్టలేదు! మీరిద్దరూ వ్యాపారం చేస్తూ ఆ గదిలో దాక్కేరనీ అతను కనిపెట్టాడు. తన అక్కయ్యని మోసం చేస్తూ, తను ప్రేమించిన యువతితో హోటల్ గదుల్లో శృంగారం జరుపుతున్న మీమీద అతని కసి ఎవరెస్టులా ఎగిరింది!"

"గుడ్ గాడ్!" రంగనాథం అరిచాడు.

"రెండువిధాలుగా మీమీద కసి తీర్చుకోడానికి అతను నిశ్చయించుకున్నాడు. సరైన సమయం చూసి, హోటల్ రిసెప్షనిస్టుకి లంచం యిచ్చి, మీ ఇద్దర్నీ ఫోటోల్లోకి దించాడు! మీమీద బ్లాక్ మెయిలింగ్ అస్త్రం ప్రయోగించాడు! కంఠం మార్చి మీతో ఫోన్ లో మాట్లాడాడు! ముందు చూపుతో హోటల్ రూమ్ మెయిన్ టెయిన్ చేశాడు...."

"మైగాడ్, ఇదంతా మీరెలా కనిపెట్టారు?" రంగనాథం ఆశ్చర్యంగా ప్రశ్నించాడు.

"అతనే అంతా కక్కేశాడు!" ఇన్ స్పెక్టర్ పృథ్వీరావ్ నవ్వుతూ అన్నాడు.

"ఛండాలుడు! అక్కయ్యా కొంపకే నిప్పెట్టేశాడు! నెల నెలా తనికి వెయ్యేసి రూపాయలు అందిస్తున్న అక్కయ్య సంసారాన్ని గుల్ల చేయడానికి వాడికి మన సెట్లా వచ్చిందో!" రంగనాథం పళ్ళు కొరుకుతూ అన్నాడు.

"మీరు యెంత యిచ్చినా అదంతా వ్యాపారంలోని పైకమే అని .తనకి తెలుసన్నాడు దామోదర్. 'అక్కయ్యకి ఏ ఢోకా లేదు. పదిలక్షలు విలువచేసే బిల్డింగ్ వుంది. బోల్డన్ని నగలూ అవీ వున్నాయి!' అన్నాడతను. పైగా మీరిచ్చిందంతా వ్యాపారంలోంచీ మీ భార్యకి తెలీకుండా కాజేసి మీరు దాచుకొన్న సొమ్మే అని అతని నమ్మకం!" టెంపో నవ్వుతూ అన్నాడు.

"స్కౌండ్రల్!" రంగనాథం హుంకరించాడు. "మిస్టర్ టెంపో, తోలుబొమ్మని ఆడించినట్టు నన్ను ఆడించిన వాడి దగ్గరగా వుండీ నేను అనుమానించలేక పోయాను. మీరెలా పసిగట్టారు?"

"అవును! అదే నాకూ అంతుపట్టడంలేదు!" ఇన్స్పెక్టర్ పృథ్వీరావ్ నవ్వాడు.

"గూర్ఖా సాక్ష్యం నా కెంతో ఉపకరించింది. సొంత వ్యక్తిలా అతను ఇంట్లోంచీ షాపులోకీ షాపు నుంచీ ఇంటికీ మీ స్కూటర్ మీద వచ్చాడు; వెళ్ళాడు. అంత సులువుగా పరాయి వ్యక్తి ఇంట్లో దూరి తలుపు మూసుకోడు! ఆ పని మీ యింట్లో వ్యక్తుల్లో ఎవరో ఒకరు చేసి వుండాలి. మీరూ, మీ భార్యా, మీతోబాటు వున్న దామోదర్. మీరు చేయలేదని మీ చెప్పులు చెప్పాయి. మీ భార్యని అనుమానించడానికీ వీల్లేదు! ఇక పోతే మిగిలింది దామోదర్! అతని బూట్లూ, సిగరెట్ నా అను

మానాన్ని అతనిమీదికి సరఫరా చేశాయి!

"అసలు ఉద్దేశం చెప్పకుండా వేలిముద్రల కథ చెప్పి ఆ ఉత్తరాలు తీసుకున్నాను. దామోదర్ అడ్రెసూ, అతని దస్తూరీ కనుక్కో డానికి వెంటనే మద్రాసు క్రైం బ్రాంచి ఇన్ స్పెక్టర్ కి ఫోన్ చేశాను. ఫలానా వ్యక్తి కొడుకు దామోదర్ జాతకం దగ్గరా పూర్తిగా తెలుసు కొమ్మన్నాను. ఇన్ స్పెక్టర్ సుధాకర్ టీకా తాత్పర్యా లతో దామోదర్ జాతకాన్ని అందించాడు!

"బి.ఏ. ఫెయిలవడంతో రికార్డు సృష్టించిన దామో దర్ తిరుగుబోతుగా, జులాయిగా తయారయ్యాడు. ఇంటి పట్టున వుండేవాడు కాదు. సంపాదన లేకపోయినా వ్యసనాలన్నీ వున్నాయి. అతను ఓటికుండ అని నాకు అర్థమైంది. అతని కదలికల్ని ఫాలో చేశాను. అతనికి ఎడంచేత్తో రాసే అలవాటుందనీ నాకు తెలియజేశాడు సుధాకర్. బ్యాంకుల్లో వాకబు చేశాను. నా అంచనా నిజమైంది. మీ దగ్గర పిండుకున్న పైకాన్ని పిసినారిలా బ్యాంకులో దాచుకున్నాడు! అతని బ్యాంక్ అకౌంట్ అతన్ని పట్టిచ్చింది!" టెంపో ముగించాడు.

"మీ కలర్ ఫోటోలూ, నెగటివ్ లూ అతని దగ్గరే దొరికాయి!" ఇన్ స్పెక్టర్ పృథ్వీరావ్ అందుకుని, నవ్వుతూ అన్నాడు.

రంగనాథం తల వాల్చుకుని, నేలచూపులు చూడ సాగేడు.

—: అ యి పో యిం ది: —